

ISUS

FIUL LUI DUMNEZEU

GHID DE STUDIU

”

„Dumnezeul care a creat omenirea intenționează să mântuiască omenirea din *interior*, chiar sfera noastră genetică, din poziția strategică de «Fiu al lui Dumnezeu» care avea să Se nască dintre descendenții lui Adam pentru a răscumpăra căderea lui Adam.”¹

Ty Gibson

DESPRE AUTOARE	5
CUM SĂ FOLOSEȘTI ACEST GHID ÎN MOD EFICIENT	6
INTRODUCERE	8

CAPITOLUL 1	10
Pentru ce am fost creați	
CAPITOLUL 2	18
Copii ai lui Dumnezeu: Desfășurarea planului	

CAPITOLUL 3	26
Isus, Fiul lui Dumnezeu	

CAPITOLUL 4	34
Isus, Fiul din Evanghelii	

CAPITOLUL 5	42
Isus, noul Adam	

CAPITOLUL 6	50
Isus, Fiul Omului	

CAPITOLUL 7	58
Fiul lui Dumnezeu, stârpit	

CAPITOLUL 8	66
Trăind pentru scopul cu care am fost creați	

CONCLUZIILE MELE	74
VERSETELE MELE ȘI RUGĂCIUNEA MEA	77
PAGINA TEHNICĂ	78
NOTE	79

Despre autoare

Lynette Allcock Yoon este profesoară de limba engleză, scriitoare și fostă realizatoare de radio. A copilărit în trei țări – Marea Britanie, Statele Unite și Laos –, iar în prezent locuiește în Coreea de Sud, acolo unde și-a întâlnit soțul.

Are studii de licență în predarea limbii engleze și studii de master în lingvistică aplicată. Lynette iubește să citească, să exploreze locuri noi și să colinde ceainăriile.

Scrie adesea despre lecțiile pe care Dumnezeu i le predă trăind în străinătate și îi place să îi încurajeze pe alții în experiențele lor interculturale. Deși îi este greu să definească exact ce înseamnă „acasă”, este recunoscătoare că se regăsește în dragostea lui Dumnezeu.

Lynette a conturat cu măiestrie temele principale ale acestui ghid de studiu plecând de la cartea lui Ty Gibson, *The Sonship of Christ*.

Cum să folosești acest ghid în mod eficient

Acest ghid reprezintă mai mult decât un simplu plan de lectură – este o invitație de a redescoperi cine ești în marea poveste de dragoste a lui Dumnezeu.

Pe parcursul acestui studiu vei urmări firul legământului – de la creație la răscumpărare – și vei vedea cum a lucrat Dumnezeu de-a lungul generațiilor pentru a ne restaura adevărata identitate de fii și fiice ale Lui.

Iată câteva modalități prin care poți valorifica la maximum această călătorie.

Sfatul 1 – Rugăciunea și păstrarea unui jurnal

Începe fiecare capitol rugându-te. Nu uita că rugăciunea „este deschiderea inimii noastre lui Dumnezeu, ca unui prieten.”¹ Așa că cere-I lui Dumnezeu să îți deschidă inima și să îți descopere ceva nou despre dragostea Sa.

Fă ca timpul petrecut cu Dumnezeu în rugăciune să fie unul special. Păstrează un *jurnal de rugăciune* în care să îți scrii rugăciunile, gândurile sau întrebările. Notează în fiecare zi ceea ce îți atrage atenția, ce simți că îți spune Dumnezeu și un lucru pentru care ești recunoscător.

Sfatul 2 – Rugăciunea zilei

Fiecare capitol include secțiunea *Rugăciunea zilei* pentru a te ajuta să te concentrezi în timpul petrecut în rugăciune asupra temei zilei. Scurta rugăciune de la finalul textului principal îți poate ghida conversația cu Dumnezeu și poate să invite Duhul Sfânt să acționeze în mod concret.

O poți folosi pentru rugăciunea în taină, rugăciunea în grup sau chiar într-un mod creativ – sub forma unei rugăciuni spuse sau scrise caligrafic. Începe și încheie timpul de studiu cu rugăciune. Nu uita că ne apropiem de Dumnezeu vorbind cu El.

Sfatul 3 – Întrebări

Întrebările sunt concepute pentru a te ajuta să transformi simpla *lectură* în *ascultare*, *reflecție* și *oferirea unui răspuns*.

Ia-ți timp să te gândești, să scrii și să discuți sincer despre răspunsurile tale, cu scopul de a-ți deschide inima și a lăsa Scriptura să vorbească.

Dacă ești coordonatorul unui grup, folosește aceste întrebări pentru a iniția conversații autentice și respectuoase. Ascultă activ, împărtășește-ți respectuos opiniile și răspunde întotdeauna cu dragoste.

Sfatul 4 – Provocare

Fiecare capitol include o invitație mică, dar puternică, de a *trăi* ceea ce ai învățat.

Nu ezita să revii asupra provocărilor, chiar și *după* finalizarea ghidului de studiu. Scopul este să integrezi ceea ce înveți în viața de zi cu zi, iar acest lucru necesită timp. Reia provocarea ori de câte ori ai nevoie de o reîmprospătare a memoriei sau de o idee practică.

Roagă-te pentru curajul de a pune în practică și de a-ți împărtăși experiențele cu cineva. Transformarea are loc atunci când teoria devine practică.

Sfatul 5 – Aprofundează

Secțiunea „*Aprofundează*” te invită să te oprești și să explorezi în profunzime. Ține la îndemână un jurnal, un caiet sau aplicația de notițe din telefon pentru a-ți scrie descoperirile.

Aici vei găsi texte biblice suplimentare, întrebări, îndemnuri la rugăciune, citate pentru reflecție și recomandări de lectură. Aceasta este secțiunea în care înțelegerea devine mai profundă, iar credința prinde rădăcini.

Această secțiune este gândită pentru a fi parcursă în timpul pe care îl petreci cu Dumnezeu, însă poți să o parcurgi și împreună cu un prieten apropiat pentru a vă susține reciproc.

Sfatul 6 – Activități

Credința este menită să fie împărtășită. Fiecare *Activitate* oferă modalități creative de a experimenta în grup temele principale ale capitolului.

Indiferent dacă te întâlnești cu grupul de tineri sau cu prietenii tăi, folosește aceste momente pentru a forma sau a vă întări relația și pentru a reflecta împreună în mod practic.

Acest lucru va transforma ideile în amintiri, iar lecțiile, într-un stil de viață al iubirii legământ.

Un ultim gând

Fie ca acesta să fie mai mult decât un studiu – să devină o *călătorie relațională* în care rugăciunea, reflecția și acțiunea să te ajute să trăiești asemenea unui copil iubit de Dumnezeu.

Introducere

T

e-ai întrebat vreodată de ce Isus este numit *Fiul lui Dumnezeu*? Rostim aceste cuvinte atât de des încât pot părea aproape banale. Însă, în spatele acestui titlu scurt, se ascunde unul dintre cele mai uluitoare adevăruri din întreaga Biblie – o poveste care se întinde din veșnicie până în prezentul vieții tale.

Acest ghid de studiu are la bază volumul vizionar al lui Ty Gibson, *The Sonship of Christ*. În paginile sale, Ty ne dezvăluie o imagine a lui Dumnezeu care este deopotrivă profundă intelectual și transformatoare la nivel personal: un Dumnezeu a cărui identitate este definită de o iubire credincioasă, orientată spre celălalt. Scriitoarea noastră, Lynette Allcock, a reimaginat cu măiestrie aceste teme pentru tine în fiecare capitol. Astfel, prin aceste pagini, vei păși alături de Ty prin prisma scrierii lui Lynette, experimentând o teologie profundă într-un limbaj care îți vorbește direct, invitându-te să Îl vezi pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, într-o lumină nouă.

Călătoria începe cu explorarea scopului pentru care am fost creați (capitolul 1). Dumnezeu ne-a conceput să trăim într-o armonie relațională perfectă, într-o „credincioșie de legământ”, așa cum s-ar exprima Ty și Lynette, dar omenirea a alterat această dinamică încă de la început. Relația noastră cu Dumnezeu a fost fracturată de păcat și, de atunci, am încercat constant să Îi fim fideli, trăind sușuri și coborâșuri în conexiunea noastră spirituală cu El.

„Relația
noastră cu
Dumnezeu a
fost fracturată
de păcat.”

Dumnezeu ne-a creat pentru a fi fiii și fiicele Sale desăvârșite (Matei 5:48) – desăvârșiți în sensul de a trăi iubirea ca făpturi create după chipul Său. Totuși, o simplă privire în jurul nostru ne reamintește că suntem departe de perfecțiune când vine vorba de iubire.

Ca și copiii ai lui Dumnezeu, noi, oamenii, am eșuat în a reflecta cu adevărat caracterul Său iubitor. Visul lui Dumnezeu de a-și transmite chipul de la o generație la alta a fost zădărnicit de păcat.

Omenirea avea nevoie disperată de Cineva care să restabilească relația cu Tatăl. Și exact acest lucru îl va împărtăși Ty cu noi, prin cuvintele lui Lynette, în acest ghid de studiu.

După ce vom înțelege scopul creației noastre și modul în care păcatul l-a distorsionat, vom descoperi cum planul suprem de mântuire al lui Dumnezeu se desfășoară printr-o serie de fii, culminând cu Isus, Fiul lui Dumnezeu (capitolele 2-6).

O notă importantă: Această perspectivă nu înseamnă sub nicio formă că femeile nu sunt importante în această poveste. Ty însuși explică acest lucru: „Fiice ale Evei, după tot ce ai îndurat, vreau să știi că ai fost în gândurile mele la fiecare propoziție scrisă. Vă rog să rețineți pe tot parcursul acestei explorări că tot ceea ce discutăm despre fii este în egală măsură aplicabil și fiicelor. În narațiunea biblică, «filiația» este un mecanism de legământ pentru a urmări descendența lui Hristos. Ideea este, dragile mele surori, că nu sunteți excluse de la niciuna dintre implicațiile glorioase ale temei biblice a filiației, la fel cum bărbații nu sunt excluși din portretizarea biblică a bisericii ca femeie și, în cele din urmă, ca mireasă. Atât bărbații, cât și femeile sunt reprezentați de mireasă, iar femeile, la fel ca bărbații, sunt reprezentate prin conceptul de filiație.”¹

Povestea va ajunge la punctul culminant atunci când vom citi despre cum Fiul lui Dumnezeu a fost lepădat de dragul nostru (capitolul 7), pentru ca noi să putem trăi din nou conform scopului pentru care am fost creați (capitolul 8). Aceasta este vestea bună – nu, este vestea minunată: omenirea va fi restaurată în Isus, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Noul Adam.

*„Ne dorim ca tu să Îl
(re)descoperi pe Dumnezeu
cu ochi proaspeți și să Îi
permiți să te impresioneze
prin frumusețea caracterului
Său.”*

Ty își începe cartea spunând: „S-ar putea să te simți profund mișcat de frumusețea caracterului lui Dumnezeu și uimit de geniul absolut al narațiunii biblice.”

Aceasta este rugăciunea noastră pentru tine pe măsură ce parcurgi acest ghid. Ne dorim ca tu să Îl (re)descoperi pe Dumnezeu cu ochi proaspeți și să Îi permiți să te impresioneze prin frumusețea caracterului Său.

Fie ca această călătorie să te apropie de Cel care a dat totul pentru a te aduce Acasă.

Alexandra Mora

Editor și Manager de Proiect
EUD Youth Ministries

1

PENTRU CE AM FOST CREAȚI

TEXT-CHEIE

„Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina», zice Domnul, care are milă de tine.”

ISAIA 54:10, EDC100

„DUMNEZEU NE-A CREAT PENTRU O DRAGOSTE STATORNICĂ ȘI ARMONIE RELAȚIONALĂ.”

Viața Angelei Sartin-Hartung a fost dată peste cap de un accident de mașină în urma căruia a suferit o leziune cerebrală care i-a șters amintirile. Deși era căsătorită de peste 10 ani, nu și-l mai amintea pe soțul ei, Jeff, și nu își mai amintea nici măcar că își crescuse copiii.

Medicul i-a spus lui Jeff că era foarte puțin probabil ca Angela să își recapete vreodată amintirile.

Însă Jeff nu a renunțat.

A stat cu credințioasă lângă patul de spital al soției lui, chiar dacă ea nu știa cine era. Treptat, Angela a învățat să aibă încredere în el, văzându-i sprijinul neclintit.

Jeff a început să o curteze din nou, deși erau deja căsătoriți! Iar Angela s-a îndrăgostit de el pentru a doua oară.

Deși aveau fotografii de la nuntă, Angela nu și-o amintea, așa că au decis să se „căsătorească” din nou. La cinci ani de la accident, și-au reînnoit jurămintele în Central Park din New York.¹

Povestiri despre o dragoste cu credințioasă, asemenea acestora, ne emoționează profund deoarece ne indică scopul pentru care am fost creați.

Dumnezeu ne-a creat pentru o dragoste statornică și armonie relațională. Conform planului Lui pentru omenire, urma să fim într-un cerc tot mai mare de dragoste – acea dragoste statornică, centrată pe celălalt, care este definiția lui Dumnezeu și a modului în care acționează El.

Acest tip de dragoste este descris de cuvântul „legământ”, unul dintre cuvintele cele mai pline de sens din Scriptură.

„În esență, legământul este o dragoste omnidirecțională; dragostea dintre Dumnezeu și oameni, dragostea dintre oameni și dragostea dintre oameni și creația pe care trebuie să o îngrijim.”

— *The Sonship of Christ*, p. 65

„DAR DRAGOSTEA MEA NU SE VA MUTA DE LA TINE.”

Dumnezeu exprimă esența legământului astfel:

„Pot să se mute munții,
pot să se clatine dealurile,
dar dragostea Mea nu se va muta de la tine
și legământul Meu de pace nu se va clătina»,
zice Domnul, care are milă de tine.”

— Isaia 54:10, EDC100

„Luați aminte și veniți la Mine,
ascultați, și sufletul vostru va trăi,
căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic,
ca să întăresc îndurările
Mele față de David!”

— Isaia 55:3, EDC100

În Scriptură, legământul reprezintă o dinamică relațională care presupune o dragoste statornică, neclintită, cu credincioșie. Poate fi descris și ca însemnând a trăi cu o integritate relațională de neclintit.

Așa este Dumnezeu.

„A spune că Dumnezeu este un Dumnezeu al legământului înseamnă a spune că Dumnezeu este credincios în relația sa cu toți ceilalți mai presus și înainte de Sine, indiferent de costul pe care trebuie să îl plătească. Astfel, legământul este un cuvânt biblic ce comunică profunzimea identității lui Dumnezeu, fundamentul caracterului Lui. La întrebarea: «Cine este Dumnezeu?», Biblia răspunde: Dumnezeu este credincios legământului Său!”

— *The Sonship of Christ*, p. 64

Integritatea relațională nu este limitată la Dumnezeu – și noi am fost creați să trăim astfel.

„Cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.”

— 1 Ioan 4:16

Acesta a fost planul lui Dumnezeu când i-a creat pe Adam și pe Eva după chipul Său (Geneza 1:27). În Luca, Adam este numit fiul lui Dumnezeu (Luca 3:38). El este „primul de acest fel, primul om, din care vor ieși și își vor primi identitatea toți ceilalți.”

Adam și Eva au primit capacitatea de a procrea, Scriptura menționând că „lui Adam i s-a născut un fiu după chipul și asemănarea lui” (Geneza 5:3).

Chipul lui Dumnezeu urma să fie transmis de la Adam și Eva **tuturor generațiilor care aveau să urmeze, într-un legământ perfect – creând o comunitate de ființe omenești care trăiesc asemenea lui Dumnezeu, iubind așa cum iubeste El.**

Ce frumoasă ar fi fost lumea dacă Adam și Eva ar fi rămas credincioși identității lor și ar fi trăit dragostea de tip legământ, pe care o oferă Dumnezeu.

Dar știm că lucrurile nu au decurs astfel.

Omenirea a fost înșelată.

La cădere, chipul lui Dumnezeu în om a fost deteriorat. Egoismul și frica au luat locul armoniei relaționale, iar Adam și Eva nu au mai putut să transmită dragostea credincioasă pe care și-o dorea Dumnezeu.

În schimb, norma a devenit ruperea legământului – a trăi pentru sine într-un mod care îi rănește pe alții.

Vedem consecințele ruperii legământului peste tot, deoarece „ruperea legământului definește istoria omenirii. Suntem ființe definite de dezintegrare și relații disfuncționale, victime și persecutori, ființe lipsite de iubire”.

Realitatea este departe de ceea ce a intenționat Dumnezeu. El își exprimă dorința cu privire la omenire astfel:

„Căci milă doresc, nu jertfă, și cunoștință de Dumnezeu, mai mult decât arderi-de-tot. Ei au încălcat legământul, ca la Adam; acolo au fost necredincioși față de Mine.”

— Osea 6:6-7, NTR

**„NORMA A DEVENIT RUPEREA
LEGĂMÂNTULUI – A TRĂI
PENTRU SINE ÎNTR-UN MOD
CARE ÎI RĂNEȘTE PE ALȚII.”**

„DUMNEZEU TÂNJEȘTE SĂ NE REDEA ADEVĂRATA IDENTITATE.”

Odată cu căderea primului fiu al lui Dumnezeu, omenirea avea nevoie de un nou început.

Iar Dumnezeu avea un plan.

El a promis: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Sămânța ei îți va zdrobi capul, iar tu îi vei străpunge călcâiul” (Geneza 3:15).

Dumnezeu intenționa să salveze omenirea din interior. Avea să existe o succesiune de generații care urma să ducă la un „Fiu al lui Dumnezeu”, născut dintre urmașii lui Adam, pentru a răscumpăra căderea lui Adam.

De la această primă făgăduință din Geneza, de-a lungul istoriei vedem că două grupuri de oameni sunt în conflict: urmașii spirituali ai lui Satana și urmașii spirituali ai femeii, al cărei descendent special avea să îl învingă pe Satana și să îndepărteze efectele căderii în păcat. Astfel, planul lui Dumnezeu de izbăvire a fost „format în limbajul *descendenței* sau *filiației*”.

Dragostea plină de credincioșie a lui Dumnezeu nu ne-a abandonat nici măcar atunci când am rupt legământul.

„Dacă suntem necredincioși, El rămâne totuși credincios, căci nu Se poate tăgădui pe Sine.”

— 2 Timotei 2:13

Întreaga Biblie este povestea lui Dumnezeu, care *ne* iubește cu credincioșie pentru a reface aceeași dragoste *în* noi.

Dumnezeu tânjește să ne redea adevărata identitate, făcându-ne capabili să îndeplinim scopul **pentru care am fost creați – o integritate relațională perfectă în raport cu El, cu ceilalți și cu creația.**

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți mulțumesc pentru că m-ai creat pentru a iubi, deoarece dragostea reflectă cine ești Tu. Învăță-mă să trăiesc cu integritate relațională, să fiu credincios în relațiile mele și să-i iubesc pe alții așa cum m-ai iubit Tu. Refă în mine chipul dragostei de tip legământ, așa cum o trăiești Tu.

Amin!

ÎNTREBĂRI

- 1/ Ce parte a textului de astăzi (povestea Angelei și a lui Jeff sau ideea dragostei de tip legământ) te-a impresionat cel mai mult? De ce?
- 2/ Cum ai defini legământul în cuvintele tale? Cum arată în relațiile tale de zi cu zi?
- 3/ Cum au afectat egoismul sau frica relațiile din viața sau din comunitatea ta? Cum ar putea să aducă vindecare dragostea de tip legământ?
- 4/ Citește 1 Ioan 4:16 și Geneza 1:27. Ce dezvăluie aceste versete despre adevărata noastră identitate și despre scopul nostru în calitate de ființe umane?
- 5/ Cum poți să trăiești în această săptămână dragostea de tip legământ – în raport cu Dumnezeu, cu ceilalți și cu creația?

Grid of dotted lines for writing.

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- Geneza 1:26-31
- Ioan 12:23-32
- Osea 6:6-7; Mica 6:8
- 2 Timotei 2:13

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Legământul este un termen relațional. A trăi în legământ înseamnă a trăi pentru ceilalți, iubind cu credincioșie. Legământul este rupt când fiecare trăiește pentru sine, rănindu-i pe ceilalți.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, p. 65

„Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor.”

— Isaia 42:6

„Nevoia cea mai mare pe care o are lumea este aceea de bărbați [și femei] – bărbați [și femei] care să nu se lase cumpărați sau vânduți, bărbați care să fie cinstiți și credincioși în adâncul sufletului lor.”

— Ellen G. White, *Educație*, p. 57, în orig.

Răspunde – Aplică

- Cum se deosebește dragostea lui Dumnezeu de ideea pe care o are societatea despre dragoste?
- Cum ar arăta biserica ta dacă ar trăi ca o „familie a legământului”?
- Ține un „Jurnal al legământului” timp de cel puțin șapte zile: scrie în fiecare zi un act de dragoste credincioasă care îți este adresat sau pe care îl oferi.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- Cere-I lui Dumnezeu să refacă în tine chipul Său, astfel încât cuvintele, acțiunile și relațiile tale să reflecte iubirea Lui credincioasă.

- Roagă-te pentru o inimă care să reflecte credincioșia legământului Lui în modul în care îi tratezi pe ceilalți.
- Invită Duhul Sfânt să te ajute să vezi fiecare persoană pe care o întâlnești în această săptămână prin lentilele iubirii statornice a lui Dumnezeu.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- Citește capitolele 1, 2 și 3 ale cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- Citește capitolul 1 din *Hristos, Lumina lumii*, de Ellen G. White.

PROVOCARE

Dragostea în acțiune

Astăzi, *practică dragostea de tip legământ* – dragostea care nu renunță.

Alege o persoană sau o situație în care e dificil să rămâi răbdător sau amabil. Ia-ți angajamentul de a reacționa cu credincioșie chiar și atunci când trebuie să plătești un preț.

Mulțumește-I în fiecare seară lui Dumnezeu pentru un moment în care ai acționat (sau ai fi putut acționa) cu o dragoste statornică.

Nu uita! Ai fost creat pentru a trăi cu integritate relațională.

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: Firul care nu se rupe

Materiale necesare: Sfoară sau șnur lung roșu, foarfecă, etichete.

Instrucțiuni

1. Dă-i fiecărui participant câte o bucată (de aproximativ 1 m) de sfoară.
2. Cere-le tuturor să scrie pe o etichetă un cuvânt care reprezintă o relație importantă pentru ei.
3. Leagă toate bucățile de sfoară pentru a forma una singură și întinde-o astfel încât toți participanții să fie conectați și să o atingă.

Aplicație

Țineți toți sfoara și priviți ce ați creat – un simbol vizibil al modului în care viețile noastre sunt întreșesute prin iubire. După cum fiecare bucată de sfoară face parte dintr-o bucată mai mare, și noi suntem conectați pentru a forma o comunitate unită prin iubirea credincioasă a lui Dumnezeu.

Cere-le participanților să tragă ușor de sfoară și subliniați că toți simt mișcarea ei.

Aplicația ilustrează un adevăr vital: nu suntem insule. (*Citește 1 Corinteni 12:25-26.*) Când o parte a trupului suferă, toți îi simt suferința. Când cineva se bucură, întreaga comunitate este înălțată. Fiecare faptă bună, fiecare cuvânt de încurajare, fiecare alegere de a iubi cu credincioșie întărește firul; fiecare faptă egoistă sau indiferentă îl slăbește.

Încheiați rugându-vă împreună: cereți-I lui Dumnezeu să transforme grupul, familia sau biserica voastră într-o comunitate a dragostei de tip legământ – unită, credincioasă și suficient de puternică încât să vă purtați poverile unii altora.

Activitatea 2: Legământul rescris

Materiale necesare: Coli de hârtie, pixuri și o Biblie.

Instrucțiuni

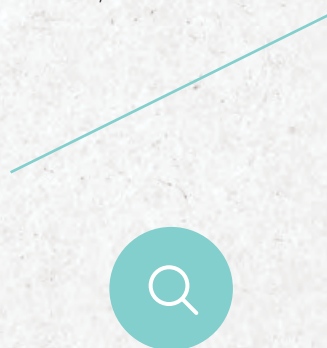
1. Citește cu voce tare Isaia 54:10 și 2 Timotei 2:13.
2. Împarte participanții în grupuri mici și invită-i să scrie un „legământ modern” – câteva propoziții care descriu

cum doresc să trăiască iubirea credincioasă a lui Dumnezeu în lumea lor (de exemplu, „Voi ierta atunci când este greu”, „Voi avea grijă de creație”, „Le voi fi loial prietenilor”).

3. Citiți „legămintele” sau afișați-le într-un loc vizibil pentru a fi un memento vizual.

Aplicație

Dragostea lui Dumnezeu nu ne dezamăgește niciodată, deși dragostea oamenilor o face. Scrierea unui legământ personal ne ajută să nu uităm că identitatea noastră este ancorată în credincioșia Lui.

CAPITOLUL 1 PE SCURT

Dumnezeu ne-a creat pentru dragostea de tip legământ – o dragoste statornică, credincioasă și orientată spre ceilalți.

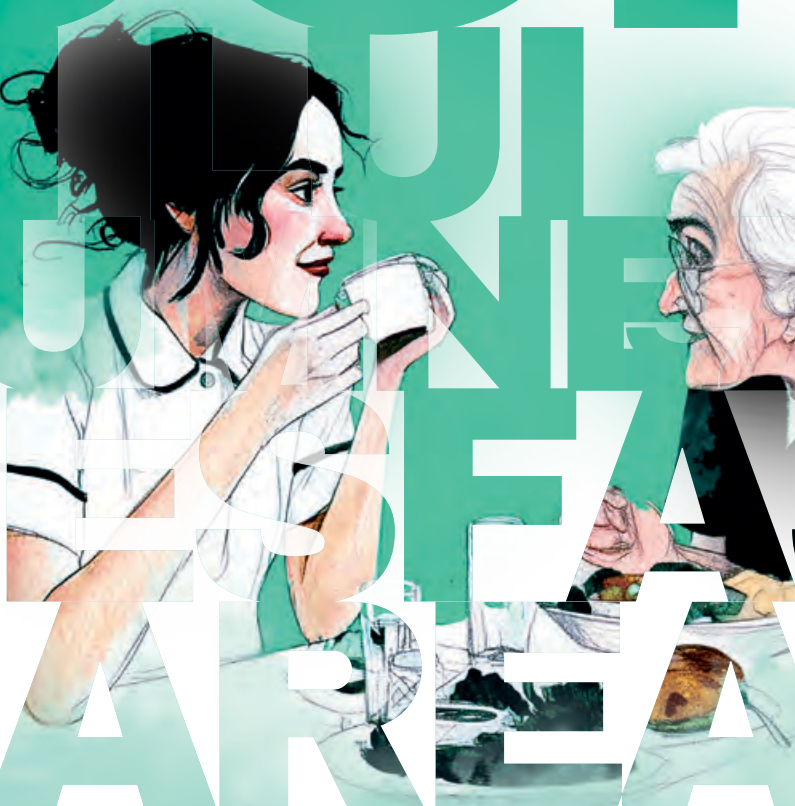
Deși omenirea a rupt legământul, dragostea lui Dumnezeu nu a șovăit niciodată.

Încă de la început, El ne-a conceput să trăim într-o armonie relațională desăvârșită cu El, cu ceilalți și cu creația.

Acest capitol ne reamintește că elementul central al planului lui Dumnezeu îl reprezintă *refacerea chipului Lui în noi* pentru a ne transforma din nou în persoane care iubesc cu credincioșie.

Fiecare faptă caracterizată de integritate și compasiune devine o vagă reflexie a lui Dumnezeu, Cel a cărui dragoste nu se va clătina niciodată.

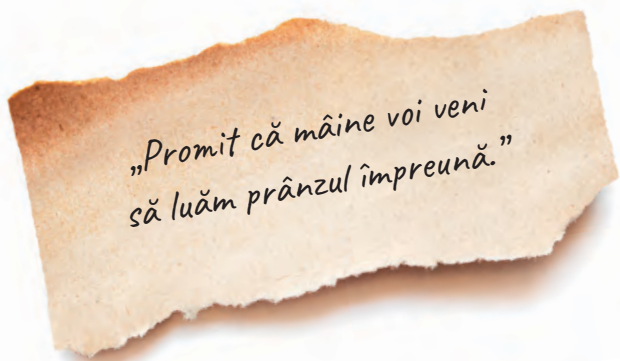
COPIL AL FIULUI MEU: DAR, PLANULUI

An illustration of a young woman with dark hair and a white headband, and an elderly woman with white hair and glasses, sitting at a table. Both are holding white cups and looking at each other. The table has a white tablecloth and some food items. The background is a light green wash.

TEXT-CHEIE

„Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun:
Lasă-l pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească.”

Exodul 4:22-23

Elizabeth, o tânără asistentă, lua zilnic prânzul cu una dintre pacientele ei din centrul pentru seniori. Femeia, care suferea de demență, trăia mereu cu teama că Elizabeth avea să o uite și nu se va mai întoarce. Așa că, într-o zi, Elizabeth i-a oferit un cartonaș pe care scria: „Promit că mâine voi veni să luăm prânzul împreună.” Când Elizabeth a ajuns în ziua următoare, a găsit pacienta cu cartonașul strâns în mână. Femeia a zâmbit larg și i-a spus: „Ți-ai amintit!”¹

După cum femeia a descoperit că poate să aibă încredere în cuvântul lui Elizabeth, și noi putem să deschidem Biblia și să descoperim că Dumnezeu Își respectă promisiunile.

Citind în continuare povestea, vedem că, după căderea lui Adam și a Evei, Dumnezeu stabilește o linie genealogică prin intermediul căreia Fiul promis al lui Dumnezeu avea să se nască în această lume.

El face acest lucru chemându-i mai întâi pe Avraam și pe Sara să iasă din Ur. Dumnezeu promite să facă din ei un neam mare, prin care aveau să fie binecuvântate toate familiile Pământului (Geneza 12) – iar această făgăduință este numită *legământul Său*.

În cele din urmă, Sara îl naște pe Isaac, numit fiul „născut prin făgăduință” (Geneza 21:1-7; Galateni 4:23).

Din acest punct, relatarea Scripturii începe să se concentreze asupra succesiunii *fiilor*, în mod deosebit a întâilor născuți. Începem să vedem cum „întâiul născut este canalul prin care făgăduința legământului este transmisă din generație în generație”².

„SCOPUL FUNDAMENTAL AL LUI DUMNEZEU ESTE TRANSMITEREA FĂGĂDUINȚEI LEGĂMÂNTULUI.”

Însă, spre surprinderea noastră, observăm curând că întâiul născut *biologic* nu este întotdeauna întâiul născut al *legământului*!

De exemplu, Isaac este al doilea fiu al lui Avraam. De asemenea, Iacov (al cărui nume este schimbat în Israel) este al doilea fiu al lui *Isaac*.

Mai târziu, cei doisprezece fii ai lui Iacov și toți urmașii lor ajung să fie cunoscuți sub numele de Israel, iar Dumnezeu le atribuie un titlu remarcabil în timpul exodului:

„Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Ți spun:
Lasă-l pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească”
— Exodul 4:22-23)

Israel devine astfel un „fiu-națiune”, ceea ce capătă sens când ne amintim că Dumnezeu i-a promis lui Avraam că *toate* familiile Pământului aveau să fie binecuvântate prin el (Geneza 12:3).

De fapt, vedem că, în relație cu Israelul, Dumnezeu folosește un limbaj de Tată și în alte locuri precum Deuteronomul 32:6, 16-18.

Dumnezeu și-a propus ca, prin mărturia poporului Israel, „fiul Său națiune”, multe alte popoare să devină „fii națiuni” ai lui Dumnezeu..

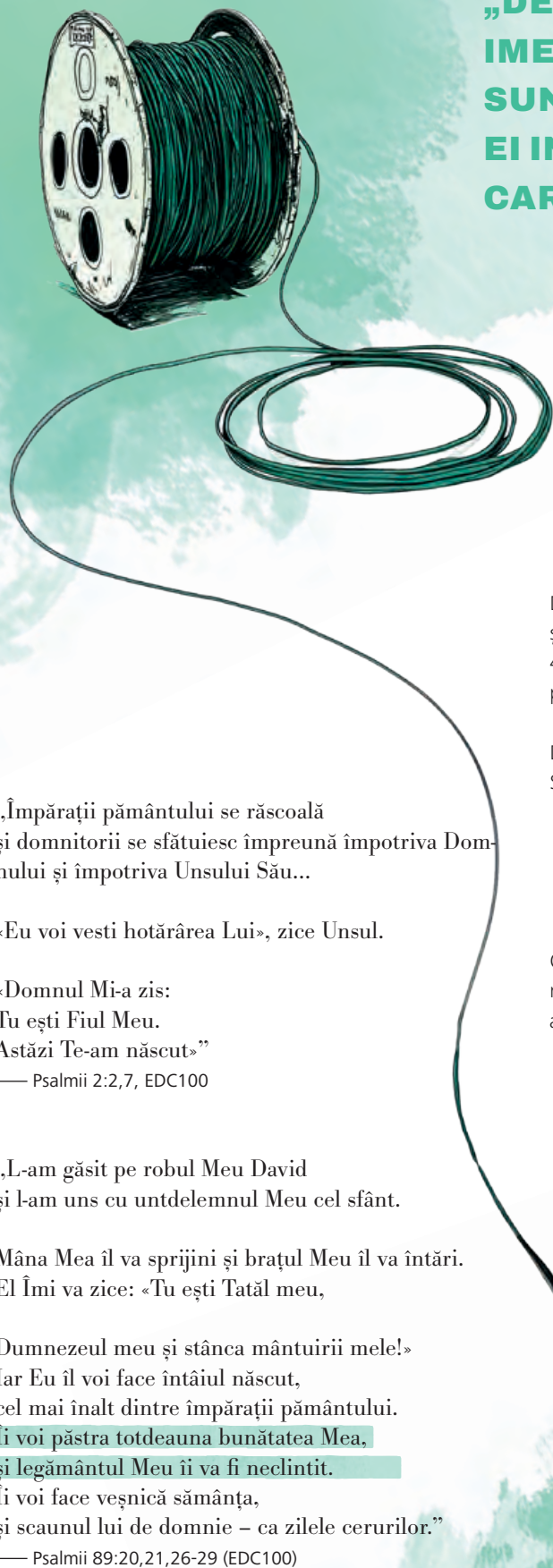
„Scopul fundamental al lui Dumnezeu este transmiterea făgăduinței legământului. **Dumnezeu nu urmărește o ordine exactă a nașterii, ci mai degrabă urmărește să ducă mai departe făgăduința legământului.**”

— *The Sonship of Christ*, p. 41

Dumnezeu alege și alți „fii” în Vechiul Testament, toți având același scop de a transmite legământul.

David este mezinul familiei, însă Dumnezeu îl alege să fie rege al lui Israel.

David vorbește despre sine ca fiind „născut” ca „fiu” al lui Dumnezeu în Psalmii 2 și 89.

**„DEȘI ÎN SENS ISTORIC
IMEDIAT ACEȘTI PSALMI
SUNT DESPRE DAVID,
EI INDICĂ ȘI SPRE MESIA
CARE URMA SĂ VINĂ.”**

Deși în sens istoric imediat acești psalmi sunt despre David, ei indică și spre Mesia care urma să vină (vezi Faptele apostolilor 2:25-36; 4:25-28; 13:33 și Evrei 1:5). De fapt, Noul Testament citează acești psalmi pentru a identifica împlinirea legământului prin Mesia.

După David, Dumnezeu a transferat calitatea de „fiu” asupra lui Solomon.

„El va zidi o Casă Numelui Meu. El Îmi va fi fiu,
și Eu îi voi fi Tată...”

— 1 Cronici 22:10

Observă cu atenție limbajul: „El Îmi va fi fiu, și Eu îi voi fi Tată”, nu „El Îmi este fiu, și Eu îi sunt Tată”. „Acestea sunt roluri narative asumate în contextul legământului.”³

„Împărații pământului se răscoală
și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Dom-
nului și împotriva Unsului Său...”

«Eu voi vesti hotărârea Lui», zice Unsul.

«Domnul Mi-a zis:
Tu ești Fiul Meu.
Astăzi Te-am născut»”
— Psalmii 2:2,7, EDC100

„L-am găsit pe robul Meu David
și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt.

Mâna Mea îl va sprijini și brațul Meu îl va întări.
El Îmi va zice: «Tu ești Tatăl meu,

Dumnezeul meu și stânca mântuirii mele!»
Iar Eu îl voi face întâiul născut,
cel mai înalt dintre împărații pământului.
**Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea,
și legământul Meu îi va fi neclintit.**
Îi voi face veșnică sămânța,
și scaunul lui de domnie – ca zilele cerurilor.”
— Psalmii 89:20,21,26-29 (EDC100)

„ÎN CONSECINȚĂ, DUMNEZEU PROMITE SĂ ÎNCEAPĂ O LINIE DE DESCENDENȚI PRIN CARE AVEA SĂ VINĂ UN NOU FIU AL LUI DUMNEZEU PENTRU A REFACE LUMEA.”

Spre deosebire de David, viața lui Solomon nu este marcată de războaie. De fapt, numele lui înseamnă *pace*! Fiind o persoană care nu a vărsat sânge, el putea construi templul lui Dumnezeu. Prin Solomon, Dumnezeu indică spre Isus, adevăratul Prinț al păcii.

Astfel, vedem cum povestea prinde contur:

Adam, fiul lui Dumnezeu, eșuează în îndeplinirea rolului său de fiu. În consecință, Dumnezeu promite să înceapă o linie de descendenți prin care avea să vină un nou Fiu al lui Dumnezeu pentru a reface lumea.

Dumnezeu formează un popor din linia genealogică a lui Avraam pentru a-și împlini făgăduința și cheamă o succesiune de „fii”.

Avraam, fiul lui Dumnezeu. Isaac, fiul lui Dumnezeu. Iacov, fiul lui Dumnezeu. Israel, fiul colectiv al lui Dumnezeu. David, fiul lui Dumnezeu. Solomon, fiul lui Dumnezeu.

Însă toți acești oameni sunt imperfecti și nu reflectă pe deplin chipul lui Dumnezeu în dragostea credincioasă a lui Dumnezeu de tip legământ.

Totuși, acești fii ai lui Dumnezeu indică spre „urmașul femeii, care urma să se nască și care avea să își îndeplinească cu credincioșie chemarea de a fi reflectarea veșnică a chipului lui Dumnezeu pentru toate generațiile care îi urmu”.⁴

Fiul suprem al lui Dumnezeu vine. După cum au profetizat Daniel și Maleahi, Mesia urma să fie „solul legământului” (Maleahi 3:1) și avea să confirme legământul (Daniel 9:27).

„Dumnezeu caută să închidă cercul relațional al credincioșiei legământului dintre Sine și omenire, să refacă integritatea relațională în omenire, astfel încât dragostea care curge de la El spre noi să poată curge de la noi spre El și spre ceilalți. Isus este Fiul lui Dumnezeu, prin care acest scop este creat și procreat...”

— *The Sonship of Christ*, p. 67

Aceasta este lecția pe care o învățăm: putem să avem încredere că Dumnezeu își respectă promisiunile.

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți mulțumesc că ești un Dumnezeu care își respectă promisiunile.

Învață-mă să am încredere în planul și sincronizarea Ta chiar și când îmi lipsește imaginea de ansamblu. Fă din mine un copil care reflectă dragostea Ta credincioasă.

Amin!

ÎNTREBĂRI

- 1/ Cum reflectă relatarea despre Elizabeth și pacienta ei credincioșia lui Dumnezeu în a-Și respecta promisiunile?
- 2/ De ce este important că făgăduința legământului lui Dumnezeu a trecut printr-o *linie* de „urmași”?
- 3/ Ce te surprinde la faptul că Dumnezeu alege adesea al doilea născut sau persoane puțin probabile (precum Isaac, Iacov sau David) pentru a-Și împlini făgăduința? Ce ai fi așteptat tu?
- 4/ Cum îți influențează percepția cu privire la caracterul lui Dumnezeu faptul că vezi Biblia ca fiind o poveste continuă a legământului?
- 5/ Cum poți să trăiești ca un „copil al făgăduinței” în familia, școala, universitatea sau biserica ta?

A large area of dotted lines for writing answers.

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- ✓ Geneza 12:1-3
- ✓ Geneza 21:1-7
- ✓ Exodul 4:22-23; Deuteronomul 32:6, 16-18
- ✓ Faptele apostolilor 2:25-36; 4:25-28; 13:33; Evrei 1:5

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Scopul fundamental al lui Dumnezeu este transmiterea făgăduinței legământului. Dumnezeu nu urmărește o ordine exactă a nașterii, ci mai degrabă urmărește să ducă mai departe făgăduința legământului.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, p. 41

„Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea, și legământul Meu îi va fi neclintit.”

— Psalmii 89:28, EDC100

„Toți cei care intră într-un legământ cu Isus Hristos devin, prin adopție, copii ai lui Dumnezeu. Ei sunt curățați prin puterea regeneratoare a Cuvântului.”

— Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, p. 15

Răspunde – Aplică

- ✓ De ce crezi că Dumnezeu alege adesea persoane puțin probabile pentru a-și împlini legământul?
- ✓ Imaginează-ți că faci parte din lunga poveste de credințioșie a lui Dumnezeu – cum ai transmite dragostea Lui generației următoare?
- ✓ Ține, timp de o săptămână, un „Jurnal al promisiunilor”: notează zilnic un mod în care vezi cum Dumnezeu Își respectă promisiunile – în natură, în relații sau în răspunsuri la rugăciune.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- ✓ Roagă-te pentru credința de a avea încredere în imaginea de ansamblu a poveștii pe care o scrie Dumnezeu chiar și atunci când vezi un singur capitol.
- ✓ Cere-I să te învețe să fii o persoană care își respectă promisiunile, reflectând credințioșia Lui.
- ✓ Invită Duhul Sfânt să îți amintească zilnic faptul că ești un copil iubit al lui Dumnezeu și parte a făgăduinței Lui continue.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- ✓ Citește capitolele 4, 5, 6 și 7 ale cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- ✓ Citește capitolele 11, 12 și 62 din *Patriarhi și profeți*, de Ellen G. White.
- ✓ Citește capitolele 1 și 2 din cartea *Profeți și regi* de Ellen G. White.

PROVOCARE

Cineva care își respectă promisiunile

Fii o persoană care își respectă promisiunile. Alege un angajament pe care îl poți respecta, chiar dacă pare mic. Poate însemna să îți respecti promisiunea față de un prieten, să fii punctual, să duci o sarcină la bun sfârșit sau să îți faci zilnic timp pentru rugăciune.

De fiecare dată când îți respecti o promisiune, amintește-ți că reflectezi caracterul lui Dumnezeu, care întotdeauna Își respectă promisiunile.

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: Lanțul promisiunilor

Materiale necesare: fâșii de hârtie, pixuri, scotch sau capsator.

Instrucțiuni

1. Fiecare persoană scrie pe o fâșie de hârtie o făgăduință pe care Dumnezeu a împlinit-o în viața sa.
2. Uniți fâșiile între ele pentru a forma un lanț și agățați-l în locul în care vă întâlniți.
3. Vorbiți despre faptul că lanțul simbolizează credințioșia lui Dumnezeu de-a lungul timpului și despre faptul că fiecare dintre voi este o verigă vie în făgăduința Lui.

Aplicație

Credințioșia lui Dumnezeu este neîntreruptă. Chiar și atunci când oamenii dezamăgesc, dragostea Lui de tip legământ continuă să lege o generație de alta.

Activitatea 2: Familia care asigură continuitatea credinței

Materiale necesare: o coală mare de hârtie, markere.

Instrucțiuni

1. Desenați o axă a timpului pentru „fiii lui Dumnezeu” din Biblie: Adam, Avraam, Isaac, Iacov, Israel, David, Solomon, Isus.
2. Lăsați spațiu pentru a vă scrie propriile nume, în calitate de „copii ai făgăduinței”.
3. În jurul fiecărui nume, scrieți cuvinte care descriu credințioșia lor astăzi (de exemplu, loialitate, iertare, slujire).

Aplicație

Conștientizați faptul că faceți parte din aceeași narațiune. Sunteți copii ai lui Dumnezeu. Faceți parte din familia prin intermediul căreia Dumnezeu își descoperă în continuare dragostea față de lume.

CAPITOLUL 2 PE SCURT

În timp ce capitolul 1 ne-a arătat cu ce scop am fost creați – o viață de dragoste tip legământ –, capitolul 2 ne arată cum Dumnezeu și-a păstrat planul viu printr-o linie de „fii” credincioși.

Fiecare nume din această listă spune în șoaptă o făgăduință care indică spre Isus, Fiul lui Dumnezeu, Împlinitorul credincios al legământului.

3

Isus,

FIUL

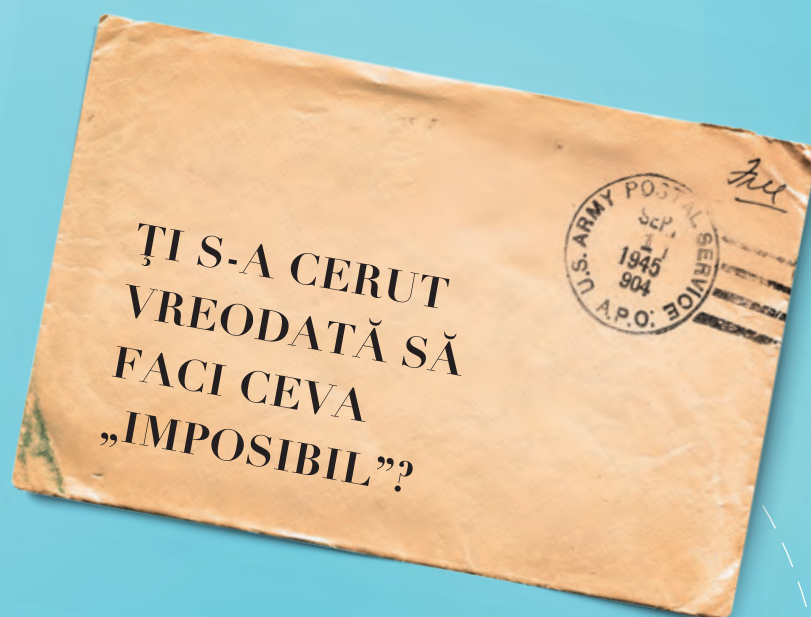
lui

DUMNEZEU

TEXT-CHEIE

„Să privim ținută la Întemeietorul și Desăvârșitorul credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria ce Îi era pusă înaintea, a răbdat crucea, disprețuind rușinea, și S-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu!”

Evrei 12:2

In timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, maiorului Charity Adams, în vârstă de 26 de ani, și batalionului ei le-a fost încredințată misiunea aparent imposibilă, dar vitală în continuarea războiului: să rezolve un blocaj uriaș cauzat de corespondența nelivrată.

Mii și mii de pachete și scrisori putrezeau în depozite, soldaților și familiilor lor fiindu-le imposibil să păstreze legătura. Soldații erau demoralizați.

Astfel, Adams și mai mult de 800 de femei din batalionul ei – cunoscut sub numele de *Six Triple Eight* (6888) – au devenit primul batalion de femei afro-americane trimise în străinătate, încredințându-li-se această misiune vitală.

Ele s-au confruntat nu doar cu pericolele războiului, ci și cu rasismul, cu condiții primitive și cu dificultăți logistice uriașe în procesarea a peste 65.000 de scrisori sau pachete.

Cu toate acestea, în ciuda tuturor obstacolelor, aceste femei curajoase și-au îndeplinit misiunea. Batalionul 6888 a reușit acolo unde alții eșuaseră.¹

Ți s-a cerut vreodată să faci ceva „imposibil”?

Israel, națiunea-fiu a lui Dumnezeu, părea a avea o misiune imposibilă. Planul lui Dumnezeu cu privire la ea era să fie o lumină pentru celelalte națiuni, să reflecte dragostea credincioasă a lui Dumnezeu, rămânând fidelă legământului.

„UNDE ISRAEL A EȘUAT, ISUS A REUȘIT.”

Dumnezeu îi spusese de la început lui Avraam că *toate* națiunile Pământului aveau să fie binecuvântate prin urmașii lui (Geneza 12:3).

Și Deuteronomul 4:5-8 descrie această misiune astfel:

„Iată, vă învăț rânduieli și hotărâri, așa cum mi-a poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca să le împliniți întocmai în mijlocul țării pe care vă duceți să o luați în stăpânire. Să le păziți și să le împliniți, căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră în ochii popoarelor, care vor auzi toate aceste rânduieli și vor zice: «Într-adevăr, acest neam mare este un popor înțelept și priceput!» Care este neamul acela mare care să-i fi avut pe dumnezeii lui așa de aproape cum Îl avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de câte ori Îl chemăm? Și care este neamul acela mare care să aibă rânduieli și hotărâri așa de drepte cum este toată legea aceasta pe care v-o pun astăzi înaintea?”

Cu toate acestea, citind Biblia, vedem o succesiune de eșecuri în istoria poporului Israel. Nu au reușit să își îndeplinească misiunea.

În copilărie, ori de câte ori citeam despre poporul Israel, mă întrebam cum puteau să cadă iar și iar, în ciuda minunilor, a profețiilor și chiar a prezenței vizibile a lui Dumnezeu. La maturitate, însă, mă recunosc în eșecurile lor. Nici eu nu reușesc să îndeplinesc misiunea de a transmite lumii dragostea perfectă a lui Dumnezeu.

Dar tocmai aici se naște speranța:

Unde Israel a eșuat, Isus a reușit.

Viața lui Isus este întruparea dragostei de tip legământ – o reconstituire completă și perfectă a istoriei poporului Israel, nu una incompletă și imperfectă. El întruchipează ceea ce știm în mod instinctiv că am fost creați să realizăm – integritatea relațională perfectă.

Privind Scriptura, descoperim paralele frumoase și profunde între eșecul poporului Israel și biruința lui Hristos. Să luăm câteva exemple:

În Vechiul Testament, Iosif a fost trimis în Egipt pentru a-și salva familia și, implicit, poporul Israel (Geneza 42; 45:5).

În Noul Testament, un alt Iosif a fugit împreună cu familia în Egipt pentru a scăpa de la moarte (Matei 2:13-15).

Când poporul Israel a ieșit din Egipt, Dumnezeu l-a numit „fiul meu” (Exodul 4:22).

Când Isus S-a întors din Egipt, Dumnezeu a spus: „Din Egipt L-am chemat pe Fiul Meu” (Matei 2:15). Astfel se creează „o paralelă intenționată între istoria Israelului antic și viața lui Isus, în calitate de nou Fiu Israelit al lui Dumnezeu”².

Poporul Israel a petrecut 40 de ani rătăcind în pustiu, cedând în mod repetat ispitelor. În cele din urmă, a intrat în Țara Făgăduinței sub conducerea lui Iosua, al cărui nume înseamnă *Yahve mântuiește* (Exodul 16:35, Numeri 13:16, Iosua 1:1-9).

Isus a petrecut 40 de zile în pustiu, fără a ceda vreodată ispitelor diavolului, iar apoi și-a început lucrarea de a ne conduce spre Țara cerească a Făgăduinței. Și numele lui Isus, care înseamnă *Yahve mântuiește*, este echivalentul grecesc pentru Iosua (Matei 1:21; 4:1-11).

Moise a primit de la Dumnezeu Cele Zece Porunci pe muntele Sinai și i le-a transmis poporului (Exodul 19 și 20).

Isus a urcat pe un alt munte și a vestit că a venit să împlinească legea, „amplificându-i semnificația relațională”³ și rostind Fericiile (Matei 5-7).

Israelul din Vechiul Testament era format din cei doisprezece fii ai lui Iacov și urmașii lor (Geneza 35:22-26).

Isus a chemat doisprezece ucenici, iar „urmașii” lor au reprezentat o continuare a poporului Israel, numită *biserica*, alcătuită din oameni din toate popoarele (Matei 10:1-4; Galateni 3:29; Efeseni 2:19-22).

Dumnezeu a chemat Israelul antic să fie o lumină pentru neamuri. El i-a chemat să fie „o împărăție de preoți și un neam sfânt”, astfel încât alte națiuni să fie integrate în poporul Israel (Exodul 19:6, Deuteronomul 4:5-8,40).

„ÎN CELE DIN URMĂ,
A INTRAT ÎN ȚARA
FĂGĂDUINȚEI
SUB CONDUCEREA
LUI IOSUA, AL
CĂRUI NUME
ÎNSEAMNĂ YAHVE
MÂNTUIEȘTE.”

„TOT CEEA CE DUMNEZEU A PROMIS LUMII PRIN ISRAEL... A FOST ÎMPLINIT PE DEPLIN ÎN ISUS.”

Și noul Israel – biserica fondată de Isus – a fost chemat să fie „o seminție aleasă, o preoție împărătească, o națiune sfântă, un popor care-I aparține Lui” (1 Petru 2:9, NTR). Formată din oameni din toate neamurile (Apocalipsa 7), având misiunea de a fi o lumină în lume (Matei 24:14; 28:18-20; Apocalipsa 14:6).

Tot ceea ce Dumnezeu a promis lumii prin Israel, fiul Său necredincios, a fost împlinit pe deplin în Isus, Fiul Său credincios.

„Chiar și numai arta literară a narațiunii este atât de uimitoare încât nu poate fi rezultatul unei simple coincidențe. Probabilitatea ca peste 40 de autori care au scris de-a lungul a cincisprezece secole, să alcătuiască o poveste coerentă de un asemenea geniu fără îndrumarea unei singure Minți supreme este practic inexistentă.”

— *The Sonship of Christ*, p. 73

Și totuși, frumusețea poveștii indică ceva și mai uimitor: eu și tu suntem „obiectele unei iubiri credincioase care ar prefera să moară decât să ne piardă”⁴.

Prin Isus, tot ceea ce Și-a dorit Dumnezeu pentru întreaga omenire a devenit realitate. Așadar, „să privim țință la Întemeietorul și Desăvârșitorul credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria ce Îi era pusă înaintea, a răbdând crucea, disprețuind rușinea, și S-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12:2).

Eu și tu suntem bucuria ce era pusă înaintea lui Isus. Eu și tu suntem obiectul dragostei statornice, credincioase, de tip legământ.

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți mulțumesc pentru că ai dus la capăt ceea ce alții nu au putut. Acolo unde omenirea a eșuat, Tu ai reușit. Îți mulțumesc pentru credințioșia Ta.

Amin!

ÎNTREBĂRI

- 1/ Ai fost vreodată chemat să faci ceva ce părea „imposibil”? Împărtășește experiența ta.
- 2/ Cum împlinește Isus chemarea poporului Israel într-un mod în care nu ar fi putut s-o facă nimeni altcineva?
- 3/ Care dintre paralelele dintre poporul Israel și Isus (Egiptul, pustiu, muntele și legea, ucenicii) te-a impresionat cel mai mult? Cum îți influențează credința?
- 4/ Ce înseamnă că noi suntem „bucuria ce Îi era pusă înainte” (Evrei 12:2)?
- 5/ Cum poți să trăiești aceeași dragoste credincioasă – mai ales atunci când a-L urma pe Dumnezeu pare „imposibil”?

A large area of dotted lines for writing answers.

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- Geneza 12:3; Exodul 4:22-23; Matei 2:13-15
- Matei 4:1-11; Matei 5-7
- Evrei 3:1-6; 4:14-16
- Isaia 53
- 1 Petru 2:9; Apocalipsa 7:9

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Biblia ne relatează o poveste cu scopul refacerii dragostei de tip legământ în omenire. Isus este personajul central dominant al poveștii. El este Cel în care, în cele din urmă, legământul este împlinit pe deplin.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, p. 74

„Însă voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, o națiune sfântă, un popor care-L aparține Lui, ca să vestiți faptele mărețe ale Celui Ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”

— 1 Petru 2:9, NTR

„Mântuitorul ar fi trecut prin agonia Calvarului, chiar dacă prin aceasta n-ar fi fost mântuit decât un singur om. El nu va părăsi niciodată pe niciunul dintre cei pentru care a murit. El îi va păstra prin puterea Sa pe toți, afară de cazul că urmașii Săi aleg să-L părăsească.”

— Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 480 în orig.

Răspunde – Aplică

- Isus a re trăit istoria poporului Israel – și experiența noastră – însă în mod desăvârșit. Ce ne descoperă acest lucru despre dragostea lui Dumnezeu?
- Imaginează-ți că cineva ar rescrie povestea vieții tale, răscumpărând fiecare greșală. Cum s-ar schimba finalul?
- Reflectează: Dumnezeu „ar prefera să moară decât să te piardă”. Citind acest adevăr, cât de sigur te simți în relație cu El?
- Scrie-I o scrisoare scurtă lui Isus, exprimându-ți recunoștința pentru modul în care ți-a „rescris” povestea.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- Cere-I lui Dumnezeu să te ajute să îl vezi pe Isus nu doar ca pe o poveste din trecut, ci ca pe dovada vie a iubirii Lui credincioase.
- Roagă-te pentru curajul de a avea încredere că eșecurile tale sunt biruințele lui Isus – iar biruința Lui este biruința ta.
- Invită Duhul Sfânt să îți modeleze inima după credințioșia desăvârșită a lui Hristos.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- Citește capitolul 8 al cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- Citește capitolele 12 și 13 din *Hristos, Lumina lumii*, de Ellen G. White.

PROVOCARE

Rescrie povestea

Concentrează-te asupra unui domeniu al vieții tale în care apare constant eșecul sau teama – fie un obicei, o relație sau o reacție.

Cere-I lui Isus să te ajute să „rescrii povestea”, alegând să fii credincios acolo unde de obicei cazi. Scrie lucrurile concrete pe care poți să le schimbi cu ajutorul Lui.

De fiecare dată când alegi să răspunzi diferit, reamintește-ți: „Unde eu cad, el biruiește. Biruința Lui este a mea, deoarece «pot totul prin [Hristos] Cel ce mă întărește» (Filipeni 4:13).”

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: Jocul paralelismelor

Atenție! Această activitate este recomandată înainte de citirea textului principal al capitolului.

Materiale necesare: referințe biblice (tipărite sau proiectate), pixuri și hârtie.

Instrucțiuni

1. Împarte participanții în grupuri mici.
2. Atribue fiecărui grup un eveniment din Vechiul Testament (de exemplu, poporul Israel în Egipt, ispitirea în pustiu, legea legământului, cele douăsprezece seminții).
3. Provoacă grupurile să găsească și să prezinte evenimentul paralel din viața lui Isus, care îl împlinește pe cel din Vechiul Testament.
4. Fiecare grup explică modul în care Isus „completează” sau „corectează” tiparul.

Aplicație

O astfel de înțelegere a Scripturii ne ajută să vedem Biblia ca poveste unitară a dragostei – un legământ în care Dumnezeu rescrie cu credințioasă istoria frântă a omenirii.

Activitatea 2: Misiune imposibilă

Materiale necesare: bilețele, coșuleț, cronometru.

Instrucțiuni

1. Setează un cronometru de cinci minute. Fiecare scrie pe un bilețel ceva din viața sa ce pare „imposibil” (precum a ierta pe cineva, a avea din nou încredere, a schimba un obicei).
2. Adună toate bilețelele într-un coșuleț.
3. În grup, alegeți câteva bilețele la întâmplare și rugați-vă cu voce tare pentru ceea ce este scris pe ele, amintindu-vă că putem totul prin Hristos, deoarece El este puterea noastră (Filipeni 4:13). Unde noi eșuăm, El biruiește.

Aplicație

Toți ne confruntăm cu „misiuni imposibile”. Însă Isus, Fiul credincios al lui Dumnezeu, ne arată că dragostea de tip legământ transformă imposibilul în posibil. Și noi putem să fim credincioși relației noastre.

CAPITOLUL 3 PE SCURT

Povestea Scripturii converge în Isus. Toate făgăduințele, toate profețiile indică spre El și sunt împlinite în El.

El este Fiul credincios care împlinește povestea începută de noi și care demonstrează că dragostea de tip legământ are întotdeauna ultimul cuvânt.

ISUS, FIUL DIN EVANGHELII

TEXT-CHEIE

„Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi,
iar noi am privit gloria Lui, o glorie ca a Singurului Fiu
venit de la Tatăl, plin de har și de adevăr.”

Ioan 1:14, NTR

MATEI

Noul Testament începe prin a ne îndrepta atenția spre trecut, spre istoria familiei lui Isus.

„Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David,
fiul lui Avraam.”

— Matei 1:1

Poate fi tentant să trecem repede peste genealogii, însă ele reprezintă părți importante ale poveștii. Ele ne spun că reluăm firul de unde s-a oprit Vechiul Testament și ne oferă un indiciu important chiar în numele lui David și Avraam.

Avraam înseamnă *tatăl unei mulțimi de neamuri*. David înseamnă *preaiubit*. Mesia, Cel care se naște din linia lor genealogică, este *Fiul preaiubit* al lui Dumnezeu (Matei 3:17), care a venit pentru a exprima dragostea lui Dumnezeu pentru lume și pentru a deveni astfel *tatăl spiritual al multor copii preaiubiți* ai lui Dumnezeu.

Matei acordă atenție istoriei familiei și circumstanțelor miraculoase ale nașterii lui Isus, dorind ca cititorul să înțeleagă că **Isus este într-adevăr Cel pe care Îl aștepta poporul Israel, Mesia!**

El face numeroase paralele cu Vechiul Testament: descrie cum un înger le-a spus părinților lui Isus cum să îl numească (în ebraică „Iosua”, după succesorul lui Moise care a condus poporul în Țara Făgăduinței). El arată că Isus S-a născut în Betleem, cetatea lui David (deoarece este fiul lui David), că Isus a împlinit profeții atunci când a fugit în Egipt și S-a întors de acolo, că cineva asemenea lui Ilie (Ioan Botezătorul) a mers înaintea lui Isus, vorbind despre El, după cum declarase profetul Isaia, și că Isus a rezistat atacurilor lui Satana asupra identității Lui de Fiu în pustiu.

Apoi, Matei arată cum Isus proclamă și întemeiază „Împărăția lui Dumnezeu”. El alege 12 ucenici, oglindind cele 12 seminții ale lui Israel, și începe misiunea pe care ar fi trebuit să o îplinească poporul Israel; dărâmarea barierelor etnice și includerea neamurilor în Împărăția legământului lui Dumnezeu.

Prin relatările sale, Matei demonstrează că misiunea eșuată a poporului Israel de proclamare a Evangheliei este împlinită cu credințioșie de Isus.

De exemplu, când descrie cum Isus mergea din loc în loc „vindecând orice boală” (Matei 4:23-25), el face referire la făgăduințele legământului prin care Dumnezeu spusese că avea să îndepărteze boala din mijlocul poporului (Exodul 23:25; Deuteronomul 7:15).

„Pas cu pas, faptă cu faptă, Isus răscumpără chemarea neîmplinită a poporului Israel.”

— *The Sonship of Christ*, p. 84

**„TU EȘTI
FIUL MEU
PREAIUBIT,
ÎN TINE ÎMI
GĂSESC TOATĂ
PLĂCEREA!”**

LUCA

Și Evanghelia după Luca începe cu indicii narrative clare: Maria, femeia (amintește-ți de Geneza 3:15), naște un Fiu care avea să ocupe tronul lui David și care urma să fie numit „Fiul Celui Preaînalt” (Luca 1:30-33).

Luca nu încearcă să explice originile lui Isus. El subliniază, mai degrabă, că pruncul Mariei „este Fiul mult așteptat al lui Dumnezeu, care urma să trăiască și să domnească pe tronul lui David în calitate de Fiu credincios al lui Dumnezeu... Acesta este un titlu conferit, un titlu misionar în relatarea lui Luca, nu o descriere a identității Sale intrinseci, preexistente întrupării”.¹

Și Luca include o genealogie, însă o urmărește până la „Adam, fiul lui Dumnezeu” (Luca 3:38).

Luca îl așază pe Isus în contrast cu Adam și plasează genealogia după botezul lui Isus, ca o introducere a lucrării Lui publice.

„După ce a fost botezat tot poporul, a fost botezat și Isus; și, pe când Se ruga, s-a deschis cerul, și Duhul Sfânt a coborât peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și un glas s-a auzit din cer: «Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea!»”

— Luca 3:21-22

„CREATORUL A ALES SĂ DEVINĂ CREATURĂ.”

IOAN

Ioan își începe evanghelia astfel:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut, și nimic din ce s-a făcut nu s-a făcut fără El. ...

Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, și noi am privit slava Lui: o slavă ca a singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.”

— Ioan 1:1-3,14

Aceste cuvinte bine-cunoscute nu doar că îl identifică pe Isus drept Creatorul, ci oferă și o revelație uimitoare despre iubirea lui Dumnezeu: *Creatorul a ales să devină creatură*.

Ioan utilizează metafora tată-fiu folosită în Vechiul Testament pentru a descrie chemarea legământului. „Când Ioan îl numește pe Isus «singurul născut din Tatăl», el îl identifică drept Cel în care chemarea lui Israel este în cele din urmă împlinită pe deplin.”² În calitate de Fiu al lui Dumnezeu, Isus este și Împăratul lui Israel (Ioan 1:49), împlinind misiunea legământului.

Acest context ne oferă o perspectivă nouă asupra dialogului lui Isus cu Nicodim din Ioan 3.

„Adevărat, adevărat îți spun: dacă un om nu se naște din nou, nu poate să vadă Împărăția lui Dumnezeu.”

— Ioan 3:3

După ce este numit Fiul lui Dumnezeu, Isus este ispitit în pustiu timp de 40 de zile. Poporul Israel a fost ispitit în pustiu și a cedat, însă mergând și mai departe în trecut, vedem că Adam a fost ispitit și a cedat (Geneza 3).

Adam, în calitate de fiu al lui Dumnezeu, primise „stăpânire” asupra acestei lumi (Geneza 1:26-27), însă, prin căderea în păcat, a pierdut-o în favoarea lui Satana.

Având în minte acest context, Luca ne spune:

„[Diavolul] L-a urcat [pe un munte înalt], I-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii și I-a zis: «Ție Ți voi da slava lor și toată stăpânirea aceasta; căci mie mi-a fost dată și o dau cui vreau. Așadar, dacă Te vei închina în fața mea, toată va fi a Ta»”

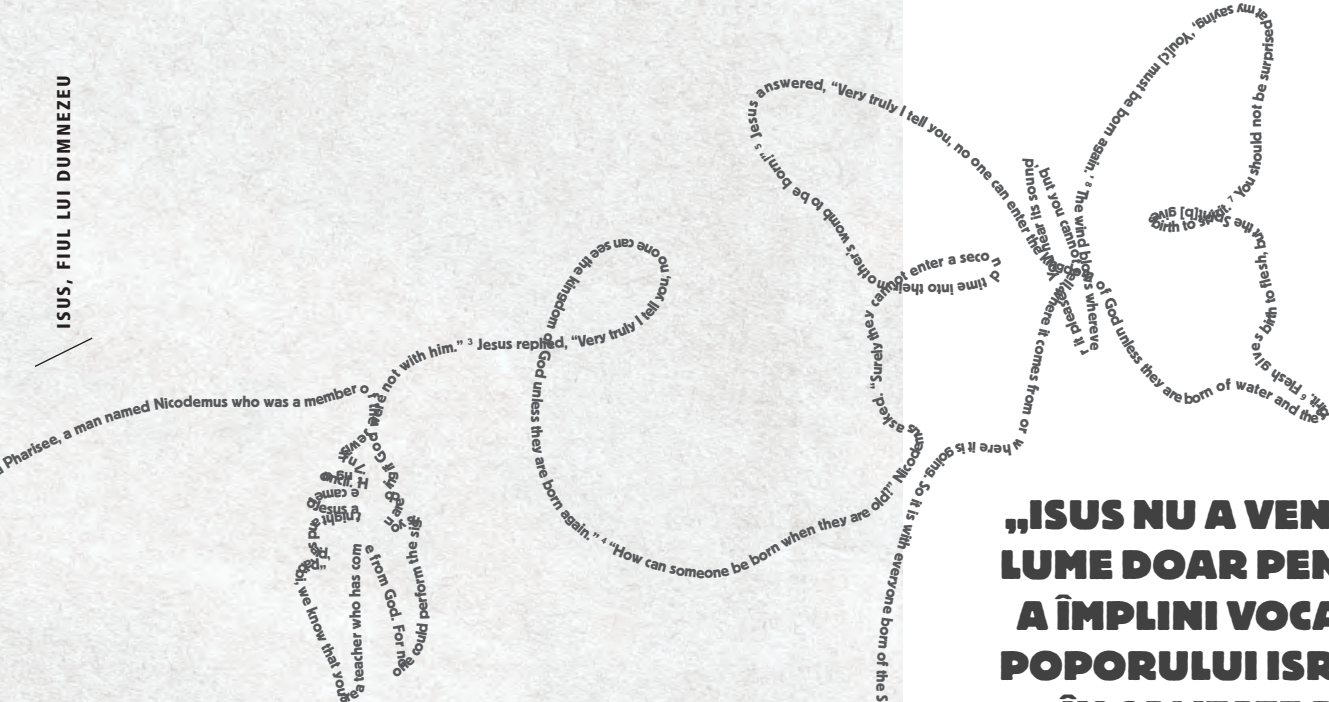
— Luca 4:5-7

Satana pretinde că Pământul este teritoriul său deoarece i-a fost „dat”. Aceasta este o trimitere la căderea din Eden.

Însă, spre deosebire de Adam, Isus rămâne credincios.

„Căderea lui Adam a fost momentul transferului legal al stăpânirii Pământului către Satana. Dar Luca vrea să înțelegem că în Hristos avem un nou Adam, un nou «Fiu al lui Dumnezeu», venit să inverseze efectele căderii și să recâștige stăpânirea asupra Pământului.”

— *The Sonship of Christ*, p. 95

Ce legătură are nașterea din nou cu Împărăția lui Dumnezeu?

Analizând narațiunea biblică, vedem că Vechiul Testament este construit în jurul nașterii – nașterea fiului ca împlinire a făgăduinței legământului. Isus nu a venit în lume doar pentru a împlini vocația poporului Israel, în calitate de întâi-născut al lui Dumnezeu, ci și pentru a invita întreaga omenire să se nască din nou în calitate de fii și fiice ale lui Dumnezeu.

„Nașterea din nou înseamnă o nouă Geneză pe care o inaugurează Isus în calitate de nou Fiu al lui Dumnezeu, venit să Îl înlocuiască pe Adam și să re trăiască cu credincioșie istoria legământului poporului Israel. ... El ne invită să devenim copii ai legământului lui Dumnezeu, prin care căile legământului pot să ia lumea în stăpânire.”

— *The Sonship of Christ*, pp. 103, 104

Dragostea lui Dumnezeu este revelată pe deplin și definitiv prin Isus. Misiunea lui Mesia este să readucă omenirea pe căile credincioșiei legământului.

„Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este din Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și Îl cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.”

— *1 Ioan 4:7-9*

Dumnezeu visează ca eu și tu să trăim într-o lume a dragostei de tip legământ și a integrității relaționale desăvârșite. El te invită să faci parte din Împărăția lui prin Isus, Fiul. Cum răspunzi invitației Lui?

„ISUS NU A VENIT ÎN LUME DOAR PENTRU A ÎMPLINI VOCAȚIA POPORULUI ISRAEL, ÎN CALITATE DE ÎNTĂI-NĂSCUT AL LUI DUMNEZEU, CI ȘI PENTRU A INVITA ÎNTREAGA OMENIRE SĂ SE NASCĂ DIN NOU ÎN CALITATE DE FII ȘI FIICE ALE LUI DUMNEZEU.”

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți mulțumesc că Te-ai descoperit prin Isus.

Ajută-mă să-L văd mai clar în paginile evangheliilor și fă astfel încât viața Lui să o remodeleze pe a mea cu har adevăr.

Amin!

ÎNTREBĂRI

- 1/ Ce observi în modul în care fiecare evanghelist Îl prezintă pe Isus – în calitate de Fiu al lui Avraam, Fiu al lui Adam și singurul Fiu al lui Dumnezeu?
- 2/ Ce perspectivă sau accent din evanghelii ți-L descoperă în modul cel mai grăitor pe Isus?
- 3/ Cum influențează modul în care Îl înțelegi pe Dumnezeu faptul că Isus este prezentat ca fiind pe deplin divin și pe deplin uman?
- 4/ La cădere, Adam a pierdut „stăpânirea asupra Pământului”; de fapt, a pierdut-o în favoarea lui Satana. Cum explică acest lucru realitatea unei lumi în care voia și dragostea lui Dumnezeu nu se împlinesc întotdeauna? Care sunt implicațiile acestei pierderi a stăpânirii?
- 5/ Citește Ioan 3:1-8 și răspunde în cuvinte proprii? „Ce legătură are nașterea din nou cu Împărăția lui Dumnezeu?” Cum îți dai seama că ești născut din nou?

A large rectangular area with a light gray dotted grid pattern, intended for writing answers.

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- ✓ Matei 1:1; Luca 3:38; Ioan 1:1-18
- ✓ Matei 3:13-17
- ✓ Luca 4:16-21
- ✓ Ioan 3:16-17

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Isus este Fiul lui Dumnezeu în sensul că El a împlinit linia narativă a Vechiului Testament, trăind cu succes pentru scopul pe care Dumnezeu l-a avut încă de la început pentru omenire.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, p. 86

„El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui.”

— Evrei 1:3

„Iubirea pentru Dumnezeu, râvna pentru slava Lui și iubirea pentru omenirea decăzută L-au adus pe Isus pe pământ ca să sufere și să moară. Aceasta a fost puterea care a condus viața Sa. El ne invită să ne însușim acest principiu.”

— Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 329 în orig.

Răspunde – Aplică

- ✓ Ce parte a caracterului lui Isus îți vorbește cel mai profund inimii tale – mila, smerenia sau curajul Lui?
- ✓ În care din evanghelii ti-ar plăcea să „pătrunzi” astăzi? Petrece câteva minute imaginându-te în poveste și simțind-o cu adevărat. Cum te va determina asta să trăiești de acum înainte?
- ✓ Scrie în jurnalul tău: „Când privesc la Isus, văd...” și completează fraza timp de o săptămână întreagă.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- ✓ Cere-I lui Dumnezeu să îți deschidă ochii pentru a-L vedea clar pe Isus în evanghelii – să-l auzi vocea, să îi simți mila, să îi cunoști adevărul.
- ✓ Roagă-te ca influența lui Isus să crească în viața ta până când caracterul Lui se va reflecta în felul în care gândești, vorbești și acționezi.
- ✓ Invită Duhul Sfânt să te ajute să trăiești Evanghelia – nu numai să o citești.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- ✓ Citește capitolele 9, 10 și 11 ale cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- ✓ Citește capitolele 3, 4 și 34 din *Hristos, Lumina lumii*, de Ellen G. White.

PROVOCARE

Să îl vezi clar pe Fiul

Petrece timp studiind o relatare din evanghelii. Citește-o încet, imaginează-ți că te afli acolo și întreabă-te: *Ce îmi descoperă Isus despre Dumnezeu?*

Scrie o frază care rezumă ceea ce ai descoperit și transform-o într-o rugăciune.

Permite-le evangheliilor să devină o oglindă în care să vezi atât cine este Dumnezeu, cât și cine devii tu în El.

ISUS.

TEXT-CHEIE

„După cum toți mor în Adam,
tot așa toți vor fi aduși
la viață în Hristos.”

1 CORINTENI 15:22

NOUL ADAM

Ai pierdut vreodată un lucru pe care îl prețuiai? Cât de greu a fost să îl recuperezi? L-ai recuperat vreodată?

Planul inițial al lui Dumnezeu era ca omenirea să ocupe cel mai înalt loc în creație – un loc mai înalt chiar decât al îngerilor! Am fost creați să avem stăpânire *asupra* Pământului, sub autoritatea lui Dumnezeu, având grijă de lume în timp ce reflectăm dragostea lui Dumnezeu.

„L-ai făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, cu slavă și cinste l-ai încununat, [l-ai pus peste lucrările

mâinilor Tale,] toate le-ai supus sub picioarele lui. Dacă i-a supus totul, nu a lăsat nimic care să nu-i fie supus. Acum însă, nu vedem că i-ar fi supuse toate.”

— Evrei 2:7-8

Planul inițial al lui Dumnezeu a fost zădărnicit de căderea în păcat. „Prin introducerea principiului egoismului în lume, primul Adam și-a pierdut poziția din care exercita o stăpânire binevoitoare asupra lumii.”¹

Însă ceea ce s-a pierdut putea fi recuperat prin „noul Adam” – o imagine grăitoare folosită de Pavel pentru a-L descrie pe Isus.

În Romani, Pavel explică de ce Isus este noul Adam:

„Dacă deci, prin abaterea unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc belșugul de har și darul dreptății vor domni în viață printr-unul singur, Isus Hristos!”

— Romani 5:17

Potrivit lui Pavel, moartea a intrat în lume printr-un om (primul Adam), așa că moartea trebuia să fie învinsă de un om (ultimul Adam). Dumnezeu a ales să aducă omenirea la starea inițială din interior, nu printr-o forță supranaturală care acționează din exterior. **Dumnezeu, în calitate de om, urmaș al lui Adam, rescrie istoria omenirii.**

În calitate de „nou Adam”, Isus a trăit, a murit și a înviat pentru a ne oferi o nouă identitate. Această identitate este primită prin botez:

„Așadar, am fost îngropați odată cu El, prin botezul în moartea Lui, pentru ca, după cum a înviat Hristos din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să umblăm într-o viață nouă.”

— Romani 6:4

„În esență, la botez declarăm că ne-am dezis de prima noastră naștere, în calitate de urmași ai primului Adam, și devenim urmași ai celui de-al doilea Adam, Isus Hristos.”

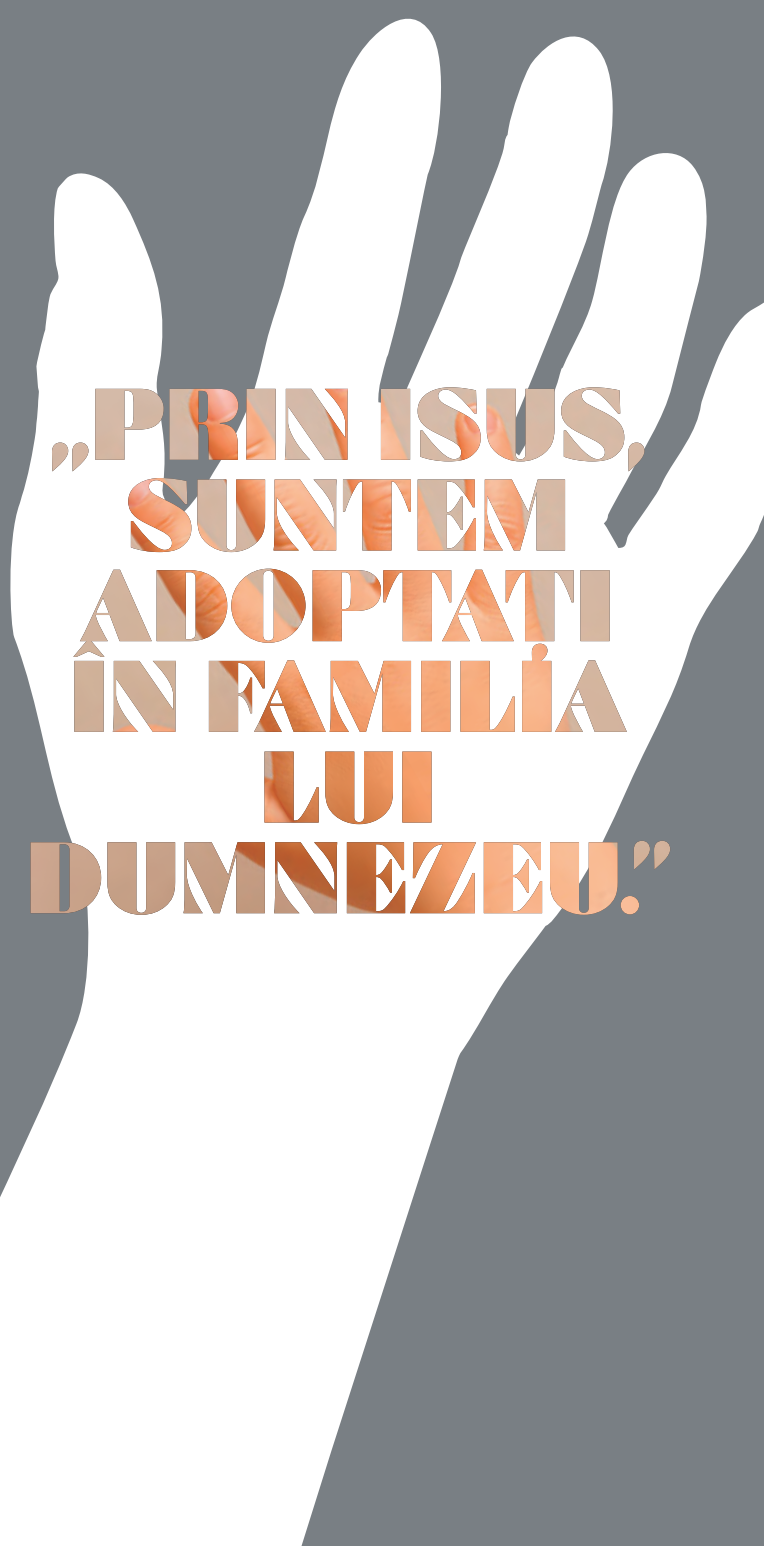
— *The Sonship of Christ*, p. 117

Prin Isus, suntem adoptați în familia lui Dumnezeu. În calitate de Fiu al lui Dumnezeu, Isus a înlăturat condamnarea de deasupra noastră, astfel încât *noi* să putem deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu. Acum avem o nouă identitate și un viitor strălucitor, în calitate de moștenitori împreună cu Isus!

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, prin care strigăm: «Ava!», adică: «Tată!» Însuși Duhul dă mărturie împreună cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Hristos, dacă suferim împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.”

— Romani 8:14-17

— • —

**„PRIN ISUS,
SUNTEM
ADOPTATI
ÎN FAMILIA
LUI
DUMNEZEU.”**

Robert Strand² povestește despre un baron englez bogat care avea o colecție impresionantă de opere de artă. Înainte de moarte, baronul a poruncit ca întreaga colecție să fie scoasă la licitație. Printre numeroasele opere de artă se afla și un tablou mic, de o calitate îndoielnică în comparație cu celelalte, dar care era portretul singurului său fiu, pe care îl iubea nespus.

O mulțime de iubitori de artă s-au adunat pentru a licita pentru tablouri. La începutul licitației, avocatul a citit din testament: licitația trebuia să înceapă cu portretul preaiubitului său fiu. Însă a licitat o singură persoană – un servitor care îi iubise pe tată și pe fiu.

Reprezentantul casei de licitații a oprit procesul și i-a cerut avocatului să citească în continuare testamentul. „Persoana care cumpără tabloul fiului meu primește întreaga colecție. Licitația s-a încheiat!”

Într-adevăr, **cine îl are pe Fiul are totul**. „Cine îl are pe Fiul are viața” (1 Ioan 5:12).

Isus este Fiul preaiubit al lui Dumnezeu, care ocupă poziția pierdută de Adam; El este adevăratul și noul întâi-născut al omenirii, iar prin El mulți alți copii se vor alătura familiei lui Dumnezeu.

Această idee este subliniată în cartea Evrei:

„După ce în vechime le-a vorbit părinților noștri prin profeți în multe rânduri și în multe feluri, la sfârșitul acestor zile Dumnezeu ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor a toate și prin care a făcut lumea.”
— Evrei 1:1-2

„Dar Îl vedem pe Acela care a fost făcut cu puțin mai prejos de îngeri, adică pe Isus, încununat cu slavă și cinste datorită morții pe care a suferit-o. **Astfel, prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru toți.**”
— Evrei 2:9

Pentru autorul Epistolei către evrei, „Isus este noul reprezentant, capul familiei omenеști. Iar din această poziție strategică – în calitate de membru al omenirii – El va inversa efectele căderii în păcat și va ridica omenirea la poziția pentru care a fost creată.”³

Fiul lui Dumnezeu aduce „mulți fii la slavă” (Evrei 2:10); cu alte cuvinte, El îi readuce pe oameni în poziția de copii, pentru care au fost creați.

Iar autorul Epistolei către evrei subliniază că Isus nu Se rușinează să ne numească frați și surori; suntem „toți dintr-Unul singur” (Evrei 2:11).

**„EL VA INVERSA
EFECTELE
CĂDERII ÎN
PĂCAT ȘI
VA RIDICA
OMENIREA
LA POZIȚIA
PENTRU CĂRE A
FOST CREATĂ.”**

„MÂNTUIREA ESTE DEJA O REALITATE ÎN HRISTOS.”

Isus este *Fratele* nostru!

„În cel mai monumental și paradoxal act de iubire imaginabil, Dumnezeu a devenit Fiul lui Dumnezeu și este acum Fratele nostru veșnic. Din această realitate izvorăște o concluzie cu un impact cutremurător:

Fiul lui Dumnezeu stă pe tronul universului și așteaptă cu nerăbdare sosirea noastră, dorind să domnim împreună cu El.

Pentru că El este acum una cu noi pentru veșnicie, și noi suntem veșnic una cu El. **Natura umană a fost altoită în natura divină.** Orice poziție ocupă acum Hristos, o ocupă în calitate de membru al omenirii, fiind noul nostru reprezentant și cap. Prin urmare, suntem invitați să ocupăm aceeași poziție împreună cu El. **El este acolo pentru noi și, la propriu, ca noi.”**

— *The Sonship of Christ*, pp. 136-137

De aceea, Evanghelia este o *veste* bună, nu un *sfat* bun.

Mântuirea este deja o realitate în Hristos. Nu mai trebuie să facem nimic.

Când ne identificăm cu Hristos, ultimul nostru Adam, „poveștile noastre devin expresia poveștii morții și învierii Lui.”⁴

Eu și tu suntem reprezentați în Hristos. Accepți astăzi noua identitate pe care ți-o oferă și te alături familiei Lui?

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți sunt recunoscător că ai devenit unul dintre noi prin Isus, că ai intrat în povestea noastră și ne-ai inclus în a Ta. Prin viața și dragostea Lui, ne-ai primit în familia Ta. Ajută-mă să trăiesc în fiecare zi ca un adevărat copil al Tău, acceptându-i pe ceilalți în calitate de frați și surori în Hristos.

Amin!

ÎNTREBĂRI

- 1/ Cum descrie Pavel contrastul dintre Adam și Isus? Ce înseamnă faptul că Isus este „al doilea” sau „ultimul” Adam?
- 2/ „În esență, la botez declarăm că ne-am dezis de prima noastră naștere, în calitate de urmași ai primului Adam, și devenim urmași ai celui de-al doilea Adam, Isus Hristos.” Cum îți influențează această afirmație perspectiva asupra botezului?
- 3/ Ty Gibson afirmă că Isus „va inversa efectele căderii în păcat și va ridica omenirea la poziția pentru care a fost creată”. Alege trei cuvinte care exprimă ce simți în legătură cu această afirmație și împărtășește-le grupului.
- 4/ Ce înseamnă să trăiești „în Hristos” în viața ta de zi cu zi?
- 5/ Cum este influențat modul în care te raportezi la Dumnezeu și la ceilalți de perceperea lui Isus în calitate de „Frate veșnic”?

A large area of dotted lines for writing answers.

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- ✓ Romani 5:12-19
- ✓ 1 Corinteni 15:20-49
- ✓ Filipeni 2:5-11
- ✓ Galateni 4:4-7
- ✓ Evrei 2:10-18

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Adam a fost fiul lui Dumnezeu prin creație. Hristos a devenit Fiul lui Dumnezeu prin întrupare.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, p. 136

„Căci după cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot astfel, prin ascultarea Unuia singur, cei mulți vor fi făcuți dreți.”

— Romani 5:19

„Prin ascultarea Sa desăvârșită, a făcut posibil ca fiecare ființă omenească să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Când ne supunem Domnului Hristos, atunci inima noastră este unită cu inima Lui, voința noastră se cufundă în voința Lui.”

— Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 311 în orig.

Răspunde – Aplică

- ✓ Unde mai trăiești dacă o faci ca și cum i-ai aparține „vechiului Adam”?
- ✓ Ce înseamnă să te identifiți mai profund cu Hristos decât cu trecutul tău?
- ✓ Cum poți întruhipa dragostea lui Hristos care se jertfește într-una dintre relațiile tale, în următoarele șapte zile?
- ✓ Scrie în jurnal fraza: „Datorită lui Isus, sunt ...” și completează-o în fiecare zi cu un adevăr nou, timp de cel puțin șapte zile.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- ✓ Cere-I lui Dumnezeu să îți arate ce înseamnă să trăiești cu noua ta identitate „în Hristos”.
- ✓ Roagă-te pentru eliberarea de vechile tipare ale păcatului sau rușinii care îi aparțin primului Adam.
- ✓ Invită Duhul Sfânt să îți modeleze caracterul după cel al lui Isus – Fiul credincios care a ascultat din dragoste.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- ✓ Citește capitolele 12, 13, 14 și 15 ale cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- ✓ Citește capitolul 8 din *Calea către Hristos*, de Ellen G. White.

PROVOCARE

Adoptat pentru a se integra

Găsește o persoană care se simte exclusă – la biserică, la școală sau în grupul tău – și integrează-o intenționat.

Invit-o să stea cu tine, ascult-o sau mâncați împreună.

Trăiește realitatea adopției în familia lui Dumnezeu, fiind primitor cu ceilalți.

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: Cele două povești

Materiale necesare: Două coli sau panouri etichetate *Adam* și *Hristos, noul Adam*, pixuri și markere.

Instrucțiuni

1. Scrieți cuvintele sau trăsăturile care descriu viața sub *vechiul Adam* (precum teamă, egoism, eșec).
2. Apoi scrieți cum arată viața în *noul Adam*, Hristos (de exemplu, libertate, har, credincioșie).
3. Discutați despre modul în care Isus redefinește identitatea ființelor umane.

Aplicație

Uitați-vă la cele două panouri care se află unul lângă altul.

Primul reprezintă viața fără Hristos – frângere, egocentrism și sclavie a păcatului. Al doilea reprezintă ceea ce face dragostea lui Dumnezeu atunci când ne unim cu Isus: El ne rescrie povestea.

După cum spune Pavel în 2 Corinteni 5:17, „dacă este cineva în Hristos, este o creație nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate s-au făcut noi”.

Când îl acceptăm pe Isus, nu ne bucurăm doar de un nou început, ci primim și o *identitate nouă*. Înlocuim rușinea cu harul, efortul istovitor cu odihna, izolarea cu apartenența. Aceeași putere care L-a înviat pe Hristos ne modelează acum, zi de zi, după chipul Lui.

Mulțumește-I lui Dumnezeu în rugăciune pentru transformarea care are deja loc în inima ta.

Activitatea 2: Adoptat în dragoste

Materiale necesare: Cartonașe negre, pixuri, markere, vopsea, pensule și alte materiale necesare pentru a crea cartonașe cu mesaje speciale.

Instrucțiuni

1. Citiți Galateni 4:4-7.
2. Creați câte un cartonaș. Pe o parte va scrie: „Nu mai sunt rob”, iar pe cealaltă: „Sunt copil al lui Dumnezeu.”

3. Încurajează participanții să păstreze sau să ofere cartonașul ca memento al apartenenței lor la familia lui Dumnezeu.

Aplicație

Viețile noastre sunt transformate complet când suntem adoptați în familia lui Dumnezeu. În calitate de copii ai lui preaiubiți, Dumnezeu ne oferă inimi noi, de carne, care sunt gata să le ofere celor din jur o dragoste de tip legământ.

CAPITOLUL 5 PE SCURT

Pavel îl prezintă pe Isus ca *al doilea Adam*, care anulează eșecul celui dintâi.

Prin ascultarea și jertfa Sa, omenirea reprimește adevărata ei identitate: copii ai lui Dumnezeu, uniți pentru totdeauna cu Hristos.

În scrierile lui Pavel, povestea lui Isus ne cheamă să trăim în calitate de copii ai legământului: liberi, credincioși și umpluți cu Duhul dragostei.

6

ISUS, FIUL OMULUI

TEXT-CHEIE

„Căci Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească,
ci ca El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți!”

Marcu 10:45

Cum este Dumnezeu? Când ți-L imaginezi pe Dumnezeu, ce vezi? În Scriptură, Dumnezeu ni Se descoperă în diferite moduri, adesea folosind limbajul familial – Tată (Deuteronomul 32:6; Isaia 63:16; 64:8), Mamă (Deuteronomul 32:18; Isaia 42:14; 49:15; 66:13) și Fiu (Matei 17:5; Ioan 3:16; Evrei 1:5).

De ce procedează astfel, deși El transcende tot ceea ce a creat, inclusiv categoriile implicate în procreare, precum masculin și feminin, tată și mamă?

Răspunsul este *dragostea*.

„Dumnezeu este dragoste, iar dragostea, prin natura ei, caută relația. Dragostea vrea să fie cunoscută.

Însă cum poate un Dumnezeu necreat, care transcende toate categoriile materiale, să li se descopere ființelor create, care există doar în categorii materiale? Într-un cuvânt, răspunsul este *medierea*.”

— *The Sonship of Christ*, p. 196

Medierea construiește o punte de înțelegere între Dumnezeu, Cel Transcendent, și noi. Dumnezeu este total diferit de noi, dar pentru că El este dragoste (1 Ioan 4:8), Dumnezeu interacționează cu noi, prezentându-Se în forma și limbajul prin care se poate apropia și poate fi cunoscut de noi.

Acum, meditează la această întrebare: care este valoarea numerică minimă a dragostei?

Ty Gibson adresează această întrebare când are o clasă nouă de studiere a Bibliei.

Studentii elimină repede numărul *unu*. Este evident pentru toată lumea că dragostea, prin natura ei, nu poate să existe în izolare.

Unii studenți insistă că *doi* sunt suficienți pentru existența dragostei. Poate nu avem nevoie decât de încă o persoană pentru a experimenta dragostea.

Însă, în cele din urmă, studenții își dau seama că valoarea numerică minimă a dragostei este *trei*. Un student a observat: „Într-o relație între două persoane nu trebuie să împarți dragostea cu nimeni altcineva, așa că poți deveni ușor posesiv și egoist. Este nevoie de o a treia persoană pentru a fi altruist.”¹

Dragostea este o dinamică relațională în care sunt necesare cel puțin trei persoane. Trei ființe pot să dăruiască, să primească și să dea mai departe dragostea în smerenie, împărțind dragostea primită cu a treia persoană. „Altruismul pur devine posibil tocmai pentru că fiecare trebuie să iubească și să fie iubit cu o atenție care este atât exclusivă, cât și împărțită.”²

Dacă Dumnezeu este dragoste, atunci El Însuși este o relație impersonală. Acea relație interpersonală trebuie să fie alcătuită din trei ființe, din moment ce dragostea altruistă perfectă trebuie atât să primească, cât și să facă concesii în ce privește atenția.

În Scriptură, vedem imaginea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt – Dumnezeu, o unitate socială perfectă, care dăruiește, formată din trei Persoane care reprezintă „o realitate relațională. Tot ceea ce depășește această realitate – tot ce este material, temporal sau pentru procreare – reprezintă utilizarea limbajului și forme adaptate capacității noastre de a înțelege diferite dimensiuni ale dragostei lui Dumnezeu.”³

Dumnezeu este dragoste, iar Împărăția Lui funcționează prin puterea dragostei.

Pentru a explora această Împărăție a dragostei, să analizăm o altă descriere-cheie a lui Dumnezeu din narațiunea filiației: „Fiul Omului.” Expresia apare în cartea Daniel, iar Isus folosește cel mai des acest titlu referindu-se la Sine (de peste 90 de ori în cele patru evanghelii).

„Numindu-se în mod repetat «Fiul Omului» – în timp ce trăia principiile noii Împărății pe care a venit să o întemeieze – Isus Se identifica în mod intenționat cu personajul misterios din viziunile lui Daniel, care răstoarnă structurile de putere ale lumii noastre și instaurează o ordine nouă.”

— *The Sonship of Christ*, p. 140

Daniel ne arată că Dumnezeu va întemeia o Împărăție complet diferită de „goana egoistă după putere care caracterizează imperiile lumii noastre decăzute”⁴.

După cum știm, decăderea omenirii nu a fost doar morală, ci și *administrativă*, stăpânirea fiindu-i cedată lui Satana (vezi Ioan 12:31; 14:30; 16:11; 2 Corinteni 4:4; Efeseni 2:2; 1 Ioan 5:19).

„DANIEL PREZINTĂ
CONTRASTUL
DINTRE
ÎMPĂRĂȚIILE
AUTOPROCLAMATE
ȘI VIOLENTE
ALE LUMII ȘI FIUL
OMULUI.”

Văzusem cum cornul acesta a făcut război cu sfinții și i-a biruit, până când a venit Cel-vechi-de-zile și a fost rostită judecata în favoarea sfinților Celui Preaînalt. Apoi a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.”

— Daniel 7:13-14,21-22

Daniel prezintă contrastul dintre împărățiile autoprocimate și violente ale lumii și Fiul Omului, Mesia, care este „stârpit”, confirmând, astfel, legământul (Daniel 9:26-27, BTF2015).

Vedem această dragoste altruistă de tip legământ manifestându-se în mod repetat în viața lui Isus, chiar și în momentul crucificării, atunci când strigă: „Tată, iartă-i...” (Luca 23:34). „În caracterul Lui nu exista o violență ascunsă care să izbucnească sub presiune.”⁶

Isus, Fiul Omului, exercită un alt tip de putere.

Viața, moartea și învierea Lui arată diferența dintre *dragostea de putere* și *puterea dragostei*.

„Împărăția lui Hristos nu este sustenabilă pentru eternitate deoarece El folosește mai multă forță decât orice altă împărăție, ci pentru că El stăpânește fără forță și Își atrage supușii fără constrângere. **Isus nu a venit doar pentru a câștiga jocul, ci pentru a-i schimba regulile... El a venit să învingă răul doar prin dragoste – sau să nu o facă.**”

— The Sonship of Christ, pp. 153-154

În locul unei lumi guvernate de dragoste, „conducerea omenească este un ciclu continuu de forță înlocuită de o forță mai mare, fiecare imperiu funcționând pe baza aceluiași principiu de bază – voința de a domina prin violență”⁵.

Însă Daniel aduce o veste bună. Acest ciclu anti-legământ va fi întrerupt și va apărea un altfel de Împărat.

„Pe când eram în vedenie, noaptea, iată, pe norii cerului, venea Cineva ca un fiu al omului; El a ajuns la Cel-vechi-de-zile și a fost adus înaintea Lui. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească; și toate popoarele, neamurile și limbile Lui Îi vor sluji. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, ce nu va trece nicidecum; și împărăția Lui nu va pieri niciodată...”

„ISUS ESTE UN ALTFEL DE ÎMPĂRAT, CU O ALTFEL DE ÎMPĂRĂȚIE.”

Acest Fiu al Omului domnește acum pe tronul Împărăției eterne, în calitate de membru al omenirii. El reprezintă o Împărăție care este în contrast cu imperiile lumii.

În timp ce împărățiile lumii antice și moderne „funcționează pe baza puterii, apelând la violență pentru a-și extinde stăpânirea, **Fiul Omului domnește prin dragostea care se jertfește.**”⁷⁷

Împărățiile lumii domnesc prin război, luând și constrângând.

Nu te-ai săturat să trăiești într-o astfel de lume?

Vestea bună este că nu va dura pentru totdeauna.

„Apoi va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice căpetenie, orice stăpânire și orice putere.”

— 1 Corinteni 15:24

Isus este un altfel de Împărat, cu o altfel de împărăție. Fiul Omului domnește prin dragoste, prin dăruire și prin legământ.

Sistemul lumii, așa cum îl cunoaștem, va lua sfârșit ca urmare a „intervenției lui Hristos”.

Fiul Omului va inaugura un viitor glorios guvernat de puterea dragostei.

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți mulțumesc că ne-ai arătat o cale mai bună de a trăi – o împărăție zidită pe dragoste, nu pe putere. Învață-mă să conduc slujind, să iert când mi se greșește și să iubesc necondiționat.

Amin!

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- ✓ Daniel 7:13-14, 21-22
- ✓ Matei 20:25-28
- ✓ Luca 23:33-34

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Împărăția lui Hristos nu este sustenabilă pentru eternitate deoarece El folosește mai multă forță decât orice altă împărăție, ci pentru că El stăpânește fără forță și își atrage supușii fără constrângere. Isus nu a venit doar pentru a câștiga jocul, ci pentru a-i schimba regulile... El a venit să învingă răul doar prin dragoste – sau să nu o facă.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, pp. 153-154

„Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum v-am făcut Eu vouă.”

— Ioan 13:14-15

„Iubirea trebuie să fie principiul care stă la baza oricărei acțiuni. Iubirea este principiul de bază al guvernării lui Dumnezeu în ceruri și pe pământ, și ea trebuie să fie temelia caracterului creștin.”

— Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 49 în orig.

Răspunde – Aplică

- ✓ În ce domenii ale vieții tale tinzi să te bazezi pe forță, control sau statut, nu pe dragoste?
- ✓ Gândește-te la o persoană căreia îți este greu să îi slujești. În acea situație, cum ai putea să reflecti conducerea lui Isus bazată pe slujire?
- ✓ Ce s-ar schimba dacă ai crede că adevărata măreție înseamnă a iubi mai profund, nu a stăpâni cu mai multă forță?
- ✓ Scrie în jurnal: „În Împărăția lui Isus, dragostea arată...” și completează fraza în fiecare zi a acestei săptămâni.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- ✓ Cere-I lui Dumnezeu să îți arate în ce circumstanțe ai folosit puterea în locul dragostei și să te învețe despre puterea blândeții.
- ✓ Roagă-te pentru curajul de a sluji, nu de a ți se sluji – acasă, la școală sau la biserică.
- ✓ Invită Duhul Sfânt să transforme viața ta într-un semn că ești fiu al Împărăției în care domnește iubirea.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- ✓ Citește capitolele 16, 17 și 18 ale cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- ✓ Citește capitolul 1, 2 și 3 din *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, de Ellen G. White.

PROVOCARE

Schimbă scenariul

În următoarele șapte zile, identifică momentele în care simți nevoia să te afirmi, să controlezi situația sau să îți impui voința. Oprește-te și întreabă-te: „Ce ar face dragostea?”

Alege smerenia în locul mândriei, slujirea în locul forței, iertarea în locul răzbunării. De fiecare dată când reacționezi diferit, rescrii scenariul acestei lumi și trăiești în conformitate cu valorile Împărăției lui Isus – Împărăția în care câștigă dragostea, nu statutul.

Permite acțiunilor tăcute ale harului să devină cea mai mare dovadă de putere.

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: Alt tron

Materiale necesare: Un scaun („tronul”), bilețele adezive, pixuri.

Instrucțiuni

1. Așază un scaun în centrul încăperii și etichetează-l „Tron”.
2. Spune-le participanților să scrie pe bilețele adezive cuvinte asociate cu puterea (precum *control*, *faimă*, *bogăție*). Lipiți-le pe scaun.
3. Apoi vorbiți despre „tronul” lui Isus în lumea noastră – o cruce. Cere-le să înlocuiască bilețelele inițiale cu valori ale Împărăției lui Dumnezeu, precum *slujire*, *smerenie*, *dragoste*.

Aplicație

Crucea este o mărturie autentică a dragostei lui Dumnezeu. În Împărăția Lui, măreția nu se măsoară prin cât câștigăm, ci prin cât oferim și cât slujim.

Activitatea 2: Puterea blândă în acțiune

Materiale necesare: Bilețele adezive sau cartonașe, pixuri.

Instrucțiuni

1. În grup, gândiți-vă la mici „comportamente caracteristice Împărăției” care demonstrează puterea dragostei (precum a ajuta un coleg, a-ți cere iertare, a asculta cu răbdare).
2. Fiecare persoană alege unul și își ia angajamentul de a-l pune în practică timp de o săptămână.
3. La următoarea întâlnire, vorbiți despre ceea ce ați observat că s-a întâmplat.

Aplicație

Atunci când acționăm cu o iubire blândă, manifestăm acea putere care transformă cu adevărat lumea.

CAPITOLUL 6 PE SCURT

Isus, *Fiul Omului*, ne descoperă o Împărăție unică. Este un tărâm în care stăpânirea supremă îi aparține dragostei, nu forței.

El a răsturnat structurile de putere ale lumii și a arătat că cea mai mare manifestare a puterii o reprezintă slujirea.

În viața, moartea și învierea Lui, puterea dragostei a învins dragostea de putere.

A-L urma înseamnă a trăi după aceeași lege: să lăsăm dragostea să fie legea, puterea și coroana noastră.

7

FIUL LUI DUMNEZEU STÂRPIT

TEXT-CHEIE

„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru
fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea
a căzut peste El, și prin rănila Lui suntem tămăduiți.”

Isaia 53:5, EDC100

ÎNSĂ CE ÎNSEAMNĂ CĂ DUMNEZEU ESTE TĂIAT?

Cerul nopții părea să se întunece din ce în ce mai mult în jurul lui Avraam. Înaintea lui zăceau trei animale tăiate în două. Între jumătăți, a apărut un vas de lut fumegând, iar o torță aprinsă a trecut printre animalele despicate.

„În ziua aceea, Domnul a făcut legământ cu Avram.”
— Geneza 15:18

Deși o asemenea imagine ni se poate părea ciudată, chiar barbară, în lumea antică, acest ritual era un mod profund de a face o promisiune. Cuvântul ebraic tradus prin „a făcut” este *kārat*, care înseamnă „a tăia”. Cuvântul pentru „legământ” este *bʾrît*, care înseamnă *legătură*. Dumnezeu a tăiat o legătură sau un legământ cu Avraam.

De fapt, cel care trecea printre animalele despicate își puna chiar viața în joc, angajându-se să își respecte promisiunea.

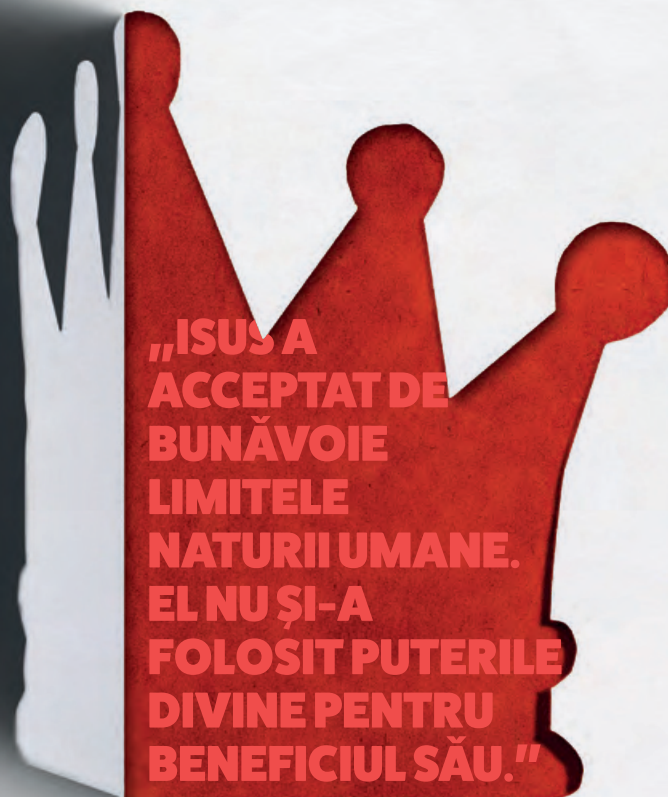
Observă, însă, că printre animalele despicate nu trece Avraam, ci Dumnezeu!

El îi spune lui Avraam: „Eu sunt un Dumnezeu care Îmi respect cu orice preț legământul. **Avraam, va avea loc o tăiere, iar Cel tăiat va fi Dumnezeu.”¹**

Însă ce înseamnă că Dumnezeu este tăiat?

Am văzut că cele trei Persoane ale Dumnezeirii au existat dintotdeauna într-o relație de prietenie și iubire care se dăruiește. Însă, potrivit legământului încheiat, toate cele trei Persoane ale Trinității urmau să treacă prin tăierea necesară pentru a-și păstra credincioșia față de omenirea căzută.

„Mesia va fi stârpit, dar nu pentru El Însuși...
Și el va confirma legământul cu mulți...”
— Daniel 9:26-27, BTF2015

„Legământul încheiat de Dumnezeu cu Avraam și, prin Avraam, cu întreaga omenire, a fost împlinit pe deplin în Hristos, atunci când El a fost «tăiat» de bunăvoie din Dumnezeire. Iubirea credincioasă a lui Dumnezeu a fost «confirmată» atunci când Hristos a fost separat de comuniunea intimă care definise legătura eternă dintre cele trei Persoane vii ale trioului ceresc.”

— *The Sonship of Christ*, p. 222

Tăierea Dumnezeirii prin legământ a avut loc în două etape care au presupus un sacrificiu enorm: întruparea și crucificarea.

Pavel scrie: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus. El, deși exista în chip de Dumnezeu, n-a considerat că, a fi egal cu Dumnezeu este ceva de care Se poate folosi, ci S-a golit pe Sine, luând chip de sclav și devenind asemenea oamenilor. La înfățișare

a fost găsit ca un om. S-a smerit și a devenit ascultător până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2:5-8, NTR).

Dumnezeu *S-a golit pe Sine*. Această expresie provine din cuvântul grecesc *kenosis*, care descrie conținutul unui vas care este golit complet. Dumnezeu a trecut de bunăvoie printr-o schimbare uimitoare a propriei existențe, golindu-Se complet.

Înainte de întrupării, Isus era plin de atributele naturii lui Dumnezeu: atotputernicie, atotștiință și omniprezență.

Însă Isus a acceptat de bunăvoie limitele naturii umane. El nu și-a folosit puterile divine pentru beneficiul Său. El S-a golit pe Sine de atotputernicie (Ioan 5:30; Faptele 2:22). S-a golit pe Sine de atotștiință (Luca 2:52; Marcu 13:32). S-a golit pe Sine de omniprezență (Ioan 20:17).

„Deși era pe deplin Dumnezeu și Și-ar fi putut exercita oricând puterile divine, împins de o putere mai mare decât propriul interes, El a ales să nu le folosească pentru Sine, alegând să se bazeze pe Dumnezeu, așa cum ar fi trebuit să facă primul Adam.”

— *The Sonship of Christ*, p. 227

A doua etapă a tăierii prin legământ a avut loc la Calvar, pe cruce.

Isus S-a supus din nou limitelor impuse de natura umană, fiind izolat de puterile divinității, cu un scop precis: să devină „ascultător până la moarte” (Filipeni 2:8).

Ce legătură are ascultarea cu toate acestea? Răspunsul devine clar dacă analizăm întreaga narațiune a Scripturii.

După cum explică Ty Gibson, „ascultarea lui Hristos la care se referă Pavel este credințioșia față de legământ la care oamenii au fost chemați dintotdeauna”².

Fiecare copil al lui Dumnezeu a cedat ispitelor lui Satana, chiar și sub presiuni mai mici decât cele cu care S-a confruntat Isus. De la Adam la Israel, de la David la tine și la mine, toți am eșuat. Însă „Hristos a mers până la capăt și, în calitate de Fiu al lui Dumnezeu, a rămas credincios chiar până la moarte. **Oricât de mare a fost presiunea, nu L-a determinat să aleagă să se protejeze mai degrabă pe Sine în locul ascultării de «legământul» pe care venise să îl «confirme»** (Daniel 9:26-27, BTF2015)”³.

Isus a manifestat o dragoste credincioasă față de Dumnezeu și față de omenire chiar și când urma să fie stârpit.

La cruce, Dumnezeu a fost tăiat din Dumnezeire. Privind la Calvar, vedem chipul unui Dumnezeu care Îi iubește pe ceilalți mai presus și înainte de Sine.

„Potrivit acestui raționament, moartea lui Isus pe cruce nu a reprezentat o jertfă asemenea jertfelor păgâne, ci o jertfă de tip legământ, care își găsește sensul în ritualul tăierii din cadrul ceremoniei legământului pe care Dumnezeu l-a încheiat cu Avraam. Ascultarea lui Hristos până la moarte a fost un act suprem de credințioșie față de legământ, nu un act suprem de îmbunare. Prin faptul că S-a lăsat tăiat din Dumnezeire, El a rămas credincios vechii promisiuni.”

— *The Sonship of Christ*, p. 232

Pavel scrie: „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și l-a dăruit Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în Numele lui Isus să se aplece orice genunchi din Cer, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domn” (Filipeni 2:9-11, NTR).

„MOARTEA
LUI ISUS PE
CRUCE NU A
REPREZENTAT
O JERTFĂ
ASEMENEA
JERTFELOR
PĂGÂNE.”

Stăpânirea legitimă asupra lumii, pierdută de Adam, a fost recâștigată de Hristos. Prin El, suntem făcuți din nou fii și fiice ale lui Dumnezeu, iar lumea este readusă sub administrarea omenirii.

„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în abaterile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți), ne-a înălțat împreună cu El și ne-a pus să stăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus.”

— Efeseni 2:4-6

După ce ne-a asigurat locul, Fiul lui Dumnezeu ne așteaptă sosirea. El ne promite în Apocalipsa 3:21: „Celui ce va birui îi voi da să stea cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am biruit și am stat cu Tatăl Meu pe tronul Lui.”

Când Îl privim pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, stârpit, iar apoi înălțat pentru noi, vedem o integritate relațională perfectă în toate direcțiile: dinspre Dumnezeu spre om, dinspre om spre Dumnezeu și dinspre om spre om.

„STĂPÂNIREA LEGITIMĂ
ĂSUPRA LUMII, PIERDUTĂ
DE ADAM, A
FOST RECÂȘTIGATA
DE HRISTOS.”

„A celui care ne iubește, care ne-a eliberat de păcatele noastre prin sângele Său și care a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, a Lui să fie slava și stăpânirea în vecii vecilor! Amin!”

— Apocalipsa 1:5-6

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți mulțumesc pentru dragostea Ta atât de mare încât ai fost dispus să fii stârpit pentru mine. Îți mulțumesc pentru că ai fost credincios legământului în locul meu.

Ajută-mă să am încredere că nimic nu mă va putea despărți vreodată de dragostea Ta.

Amin!

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- Isaia 53
- Daniel 9:26
- Marcu 15:33-39
- 2 Corinteni 5:17-21
- Ioan 19:28-30

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Astfel, întruparea nu a fost doar o schimbare a locului în care Se afla Dumnezeu, ci o schimbare de natură. Cel care fusese dintotdeauna, prin însăși natura Sa, Dumnezeu, a devenit prin însăși natura Sa, om, păstrându-Și divinitatea, dar ascunzând-o acum în umanitate. Unul dintre membrii Trioului ceresc a devenit la propriu membru al omenirii. Dumnezeu a devenit Fiul lui Dumnezeu.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, p. 227

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”

— Ioan 3:16

„Hristos a fost tratat așa cum meritam noi, pentru ca noi să putem fi tratați așa cum merita El. El a fost condamnat pentru păcatele noastre, la care El n-a contribuit cu nimic, pentru ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Lui, la care noi n-am contribuit cu nimic. El a suferit moartea care era a noastră, ca noi să putem primi viața care era a Lui. «Prin rănilor Lui suntem tămăduiți.»”

— Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 25 în orig.

Răspunde – Aplică

- Când te gândești la Cruce, ce emoții se nasc în tine – vinovăție, recunoștință, uimire, speranță?
- Cum îți influențează relația cu Dumnezeu faptul că știi că dragostea, nu mânia, L-a ținut pe Isus pe cruce?
- Scrie în jurnal: „La Cruce, văd...” și completează propoziția în fiecare zi a acestei săptămâni.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- Cere-I lui Dumnezeu să te ajute să nu vezi Crucea ca pe un eveniment din trecut, ci ca pe o invitație personală de a experimenta dragostea de tip legământ.
- Roagă-te pentru curajul de a-i ierta pe alții, după cum ai fost și tu iertat.
- Invită Duhul Sfânt să transforme în realitate cuvintele „S-a sfârșit” în inima ta chiar astăzi.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- Citește capitolul 19 al cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- Citește capitolele 78 și 79 din *Hristos, Lumina lumii*, de Ellen G. White.

PROVOCARE

Prețul dragostei

Dragostea care se jertfește pare adesea costisitoare – costă timp, mândrie sau confort.

Fă astăzi ceva ce necesită dragoste reală: ajută o persoană care nu te poate răsplăti, renunță la ceva valoros pentru a binecuvânta pe altcineva, iartă o persoană care te-a rănit sau dă dovadă de har când este cel mai greu.

De fiecare dată când alegi dragostea costisitoare, îl onorezi pe Cel care a dat totul pentru tine.

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: Firul stacojiu

Materiale necesare: fir roșu, foarfecă, etichete de hârtie.

Instrucțiuni

1. Dă-i fiecărui participant o bucată de fir roșu.
2. Scrieți pe etichete câte un cuvânt care reprezintă ceva ce Isus a luat asupra Sa la Cruce (de exemplu, *vinovăție*, *rușine*, *teamă*).
3. Leagă-ți firul la încheietura mâinii sau de Biblie pentru a-ți aminti de jertfa Lui.

Aplicație

Firul stacojiu străbate întreaga Scriptură – de la sângele mielului de pe ușorii caselor din Egipt până la jertfa lui Hristos pe cruce. El simbolizează legământul dragostei care nu se rupe niciodată, nici chiar când omenirea îl rupe.

Când legi firul la mână sau de Biblie, adu-ți aminte că el nu este doar un simbol al lucrurilor pe care le-a îndepărtat Isus, ci și al celor pe care le-a dăruit – iertare, pace și mântuire. Firul ne amintește că dragostea Lui ne leagă de El și unii de alții.

Fiecare are propriile răni și experiențe, dar în Hristos, aceste fire separate sunt țesute într-o singură poveste a răscumărării.

Fie ca de fiecare dată când vezi firul să îți amintești ce a fost restaurat: locul tău în legământul dragostei, un legământ care nu poate fi rupt.

Activitatea 2: Schimbul

Materiale necesare: Cartonașe, pixuri și o cruce (sau imaginea unei cruci).

Instrucțiuni

1. Pe o față a cartonașului, scrieți ceva ce trebuie să îi predați lui Dumnezeu (de exemplu, mânie, dependență, teamă).
2. Pe cealaltă față, scrieți ce vă oferă Hristos în schimb (de exemplu, pace, iertare, libertate).
3. Puneți cartonașele la piciorul crucii și rugați-vă în taină.

Aplicație

Crucea este locul în care se schimbă totul.

Când îți așezi cartonașul, amintește-ți că Isus a luat ce era al tău – păcat, teamă și rușine – și ți-a dat ce era al Lui – pace, libertate și har.

Este un schimb impresionant: Dragostea ia locul tău, astfel încât tu să poți trăi în al Ei.

Petrece câteva minute în tăcere pentru a-i mulțumi lui Isus pentru ceea ce a schimbat în viața ta și cere-I să te ajute să trăiești ca o persoană cu adevărat eliberată.

CAPITOLUL 7 PE SCURT

La Calvar, credințioșia lui Dumnezeu a întâlnit lipsa de credințioșie a omenirii – iar Dragostea a învins.

Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost stârpit pentru ca noi să fim primiți.

Crucea nu a însemnat satisfacerea mâniei lui Dumnezeu, ci împlinirea dragostei Lui.

Aici vedem împlinirea legământului, pecetluirea făgăduinței și descoperirea caracterului lui Dumnezeu.

TRĂIND PENTRU SCOPUL CU CARE AM FOST CREAȚI

TEXT-CHEIE

„Taina aceasta este Hristos în voi,
nădejdea slavei lui Dumnezeu.”

COLOSENI 1:27, BINTO9

„DACĂ CINEVA SE UITĂ LA TINE, POATE SĂ ÎL VADĂ PE ISUS?”

Joe era alcoolic, fiind convertit în mod miraculos în urma unei misiuni în oraș. Înainte de convertire, oamenii îl considerau un caz pierdut. Însă, după convertirea la o viață nouă în Hristos, totul s-a schimbat. A devenit persoana cea mai grijulie pe care misiunea o avusese vreodată. Indiferent dacă presupunea curățarea vomei în urma unui alcoolic grav bolnav, hrănirea oamenilor flămânzi sau frecarea băilor murdare, Joe făcea tot ce era necesar cu zâmbetul pe buze.

Într-o zi, directorul misiunii predica în capelă, când un bărbat a mers pe culoar până la amvon. S-a așezat în genunchi și a început să se roage, strigând către Dumnezeu să îl ajute să se schimbe. Omul repeta cu voce tare: „O, Doamne, fă-mă ca Joe! Fă-mă ca Joe!” Directorul misiunii s-a apropiat de el și i-a șoptit: „Fiule, poate ar fi mai bine să te rogi: «Fă-mă ca *Isus*».”

Bărbatul s-a uitat nedumerit la director și l-a întrebat: „El este ca Joe?”¹

Dacă cineva se uită la tine, poate să îl vadă pe Isus?

„Între voi să fie gândirea aceasta, care era și în Hristos Isus.”

— Filipeni 2:5

Relațiile interumane sunt dinamici de putere care pot să însemne fie abuzul de putere, fie folosirea ei responsabilă pentru binecuvântarea altora. Fiul lui Dumnezeu „a pornit într-o misiune de a distruge toate dinamica de putere abuzive și de a le restaura pe cele întemeiate pe dragoste.”²

Isus este începutul unei noi creații. Prin Isus, omenirea a fost și este refăcută după chipul lui Dumnezeu – chipul dragostei credincioase.

Așadar, cum trăim dragostea de tip legământ și integritatea relațională pentru care am fost creați?

„ROLUL DUHULUI SFÂNT
ESTE SĂ LOCUIASCĂ ÎN
NOI, ELIBERÂNDU-NE,
READUCÂNDU-NE LA STAREA
ÎN CARE NE FOLOSIM
POTENȚIALUL MAXIM...”

Avem nevoie de Duhul Sfânt.

„Adevărat, adevărat îți spun: dacă nu se naște cineva din apă și Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din trup este trup, și ce este născut din Duh este duh.”

— Ioan 3:5-6

Geneza spune că Duhul Sfânt a fost prezent la creație, mișcându-se asemenea unui vânt deasupra apelor (Geneza 1:2).

În relatarea răscumpărătoare a creației, prezentată de Ioan în evanghelia sa, Duhul este din nou asociat cu apa, vântul și începutul noii creații (Ioan 3:5-8).

După cum Duhul Sfânt a colaborat îndeaproape cu Isus la creație, El colaborează îndeaproape cu Isus în procesul noii creații.

De fapt, „ființa umană a fost creată pentru a fi o ființă care poate fi locuită, iar Duhul Sfânt este Cel pe care am fost creat să Îl găzduim”³ (cf. Geneza 2:7, Iov 34:14-15, Geneza 41:38, Ioan 20:22, Efeseni 2:22, 1 Corinteni 6:19).

Rolul Duhului Sfânt este să locuiască în noi, eliberându-ne, readucându-ne la starea în care ne folosim potențialul maxim și reinstaurând identitatea legământului în omenire.

„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.”

— Ezechiel 36:26-27, EDC100

Am văzut în mod repetat că Dumnezeu este dragoste. Dragostea își exercită puterea pentru libertatea și binele altora, iar aceasta este principiul după care acționează Dumnezeu în toate relațiile.

„Marele scop al creației... este ca omenirea să «stăpânească» asupra propriei lumi în armonie voluntară cu caracterul lui Dumnezeu.”

— *The Sonship of Christ*, p. 247

Prin urmare, Duhul Sfânt nu ne controlează și nu ne constrânge. El nu ne anulează liberul-arbitru și individualitatea.

În schimb, Duhul Sfânt „dă mărturie” despre legământul Lui (Evrei 10:15-18), care este descoperirea dragostei credincioase a lui Dumnezeu. În plus, Duhul ne face mai conștienți cu privire la dragostea lui Dumnezeu, așa cum este demonstrată în viața și moartea lui Isus (Romani 5:5-8).

Firul narativ biblic arată că Tatăl face ceva, prin persoana lui Isus, iar Duhul Sfânt dă mărturie despre acest lucru în inimile noastre.

„Lucrarea Duhului Sfânt este descrisă în mod repetat ca fiind de a influența, nu de a forța.”

— *The Sonship of Christ*, p. 250

Duhul ajută, învață, mângâie, convinge, călăuzește, descoperă, mărturisește, inspiră, se străduiește și oferă părtășie (Ioan 14:16-17,26-27; Ioan 16:8,13-14; Romani 8:16; Evrei 10:15; 2 Petru 1:21; Geneza 6:3; 2 Corinteni 13:14).

Lucrarea Duhului este blândă, dar constantă.

Atunci când ne predăm lucrării personale, interioare de călăuzire și cultivare a Duhului Sfânt, ne transformăm în oameni pentru care dragostea este forța definitorie din spatele fiecărui gând și al fiecărei fapte.

Suntem invitați să luăm parte la relația de iubire care există între cele trei Persoane ale Dumnezeirii – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Privind în urmă la întregul fir narativ al Scripturii, vedem că filiația lui Hristos nu este o dezbatere despre originile Lui metafizice.

„LUCRAREA
DUHULUI SFÂNT
ESTE DESCRISĂ
ÎN MOD REPETAT
CA FIIND DE A
INFLUENȚA, NU DE
A FORȚA.”

„ISUS ESTE FIUL
LUI DUMNEZEU
PRIN LEGĂMÂNT,
(ARE ÎMPLINEȘTE
MISIUNEA ÎN CARE
NOI AM EȘUAT ȘI
REFACE CHIPUL
LUI DUMNEZEU ÎN
OMENIRE.”

Mai degrabă, Isus este Fiul lui Dumnezeu prin *legământ*, care împlinește misiunea în care noi am eșuat și reface chipul lui Dumnezeu în omenire.

Dumnezeu ne iubește cu atâta profunzime, pasiune și statornicie încât a devenit membru al familiei umane pentru a ne face din nou una cu Sine.

„Deși nu putem să cunoaștem niciodată pe deplin ce este Dumnezeu, putem ști cine este El. Deși nu putem să cunoaștem *natura* lui Dumnezeu, putem să Îi cunoaștem *caracterul*. Putem să știm cum gândește, simte și se comportă. Putem să cunoaștem și să experimentăm dragostea lui Dumnezeu cu o claritate tot mai mare. Putem să alergăm pentru totdeauna, în plină viteză, în lumina frumuseții Lui uimitoare, fără a epuiza vreodată bogăția ei infinită.”

— *The Sonship of Christ*, p. 266

„Îl rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care sunt lărgimea, lungimea, înălțimea și adâncimea și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care este mai presus de cunoaștere, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.”

— Efeseni 3:16-19

RUGĂCIUNEA ZILEI

Tată iubit,

Îți sunt recunoscător că m-ai creat pentru a iubi. Fie ca viața mea să reflecte dragostea Ta în toate relațiile mele. Fă-mă o făptură nouă în Hristos.

Astăzi, primesc cu bucurie influența Duhului Sfânt pentru a fi cu adevărat liber.

Amin!

ÎNTREBĂRI

- 1/ Ce înseamnă ca Hristos să trăiască în tine?
- 2/ Cum ne poate elibera locuirea Duhului Sfânt în noi? (Vezi Galateni 5:1; 13-15.)
- 3/ Cum reflectă rodul Duhului viața lui Isus în noi? (Vezi Galateni 5:22,23.) Cum putem să reflectăm în mod vizibil roadele Duhului în comunitatea noastră?
- 4/ Ce obiceiuri sau temeri fac să îți fie dificil să îi permiți Duhului Sfânt să lucreze în tine, astfel încât Hristos să strălucească prin tine?
- 5/ Cum te-a influențat sau ți-a schimbat acest ghid înțelegerea cu privire la cine ești în legământul lui Dumnezeu?

A large area of dotted lines for writing answers.

APROFUNDEAZĂ

Citește – Întâlnește Cuvântul

Ce îți spun următoarele pasaje biblice?

- ✓ Ioan 15:1-8
- ✓ Galateni 2:20
- ✓ Romani 8:14-17, 28-30
- ✓ Coloseni 3:1-17
- ✓ 2 Corinteni 3:17-18

Meditează – Petrece timp cu cuvintele

„Devenind Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu a schimbat realitatea însăși – realitatea Lui – pentru a veni în întâmpinarea noastră, acolo unde eram. Dumnezeu a făcut-o pentru tine și pentru mine. El a devenit ceva ce nu era pentru ca noi să putem deveni ceea ce am fost mențiți să fim.”

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, pp. 268-269

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem transformați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Domnul, adică prin Duhul.”

— 2 Corinteni 3:18

„Aceasta este urmarea sigură a asocierii cu Isus. Dacă medităm la caracterul lui, inimile noastre sunt atrase de iubire, se trezește dorința de a deveni asemenea Celui pe care Îl iubim și, privindu-l, suntem schimbați. Când Hristos locuiește în inimă, întreaga natură este transformată... Duhul lui Hristos, dragostea lui Hristos, înmoaie inima, supune sufletul și înalță gândurile și dorințele spre Dumnezeu și spre Cer.”

— Ellen G. White, *The Signs of the Times*, 13 ianuarie 1888, paragraful 11

Răspunde – Aplică

- ✓ „Dacă cineva se uită la tine, L-ar putea vedea pe Isus?”
Ce ar trebui să se schimbe în viața ta pentru ca răspunsul tău să fie un „da” ferm?
- ✓ Ce parte a caracterului lui Isus ți-ai dori cel mai mult să o vadă ceilalți în tine?

- ✓ Scrie în jurnal: „Hristos în mine înseamnă...” și completează propoziția cu o idee sau o rugăciune zilnică.

Roagă-te – Permite-I lui Dumnezeu să lucreze

- ✓ Cere-I lui Dumnezeu să facă rodul Duhului vizibil în cuvintele, acțiunile și prezența ta.
- ✓ Roagă-te ca Duhul Sfânt să curețe și să îndepărteze din tine tot ce este necesar pentru a reflecta caracterul lui Isus.
- ✓ Invită-L pe Isus să trăiască în tine, astfel încât ceilalți să poată vedea o frântură din Dumnezeu Tatăl.

Continuă să explorezi – Nu înceta să crești

- ✓ Citește capitolele 20 și 21 ale cărții *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.
- ✓ Citește capitolele 8, 9, 10 și 11 din *Calea către Hristos*, de Ellen G. White.

PROVOCARE

Fii Evanghelia vizibilă

Fie ca viața ta să devină mesajul. Alege un loc (casa, școala, locul de muncă sau online) în care poți să Îl faci pe Isus vizibil prin acțiunile tale. Manifestă dragoste acolo unde alții manifestă indiferență. Oferă răbdare în locul frustrării. Adu pace în mijlocul tensiunii.

Fiecare cuvânt blând și fiecare faptă a harului descoperă Duhul Sfânt care trăiește în tine.

Permite-le celorlalți să vadă Evanghelia, însă nu doar în ceea ce spui, ci mai ales în cine ești.

ACTIVITĂȚI

Activitate 1: Rodul vizibil⁴

Materiale

Decupaje de hârtie în formă de fructe (sau sticky notes), markere, bandă adezivă sau un perete/tabla

Instrucțiuni

1. Citiți împreună cu voce tare Galateni 5:22–23.
2. Lipiți roadele pe un perete sau pe tabla sub eticheta „Hristos în noi”.
3. Rugați fiecare participant să aleagă un rod al Duhului pe care vrea ca Hristos să-l facă mai vizibil în viața lor.
4. Pe fruct, scrieți:
 - rodul ales (de ex.: îndelunga răbdare)
 - o situație concretă în care acesta trebuie să fie vizibil (de ex.: „cu părinții mei”, „online”, „la universitate”).
5. După ce toți au scris rodul lor, rugați-vă împreună.
6. Alegeți o persoană pentru care să vă rugați și continuați să vă rugați pentru creșterea rodului ales de ea în următoarele șapte zile.

Aplicație

Duhul Sfânt nu ne transformă în mod invizibil. Când Hristos trăiește în noi, purtăm roade pe care ceilalți le pot vedea și simți. Această activitate ne amintește că a reflecta pe Isus nu este ceva abstract – se vede în alegeri reale, relații reale și momente reale.

Activitatea 2: Împărăția în acțiune

Materiale necesare: Cartonașe sau bilețele, pixuri, un borcan.

Instrucțiuni

1. În grupuri mici, gândiți-vă la o faptă bună prin care să se manifeste iubirea sau dreptatea, pe care grupul poate să o facă săptămâna aceasta (de exemplu, vizitarea unei persoane singure, scrierea unor mesaje de încurajare, curățarea unui spațiu public, înălțarea de rugăciuni pentru comunitate).
2. Puneți toate cartonașele sau bilețelele într-un borcan, scoateți periodic câte unul și planificați împreună pentru a face ce scrie pe el.

Aplicație

Fiul este descoperit în noi atunci când dragostea devine vizibilă prin ceea ce facem împreună.

CAPITOLUL 8 PE SCURT

A fi creștin înseamnă a lua parte la viața Fiului – a iubi așa cum iubește El, a sluji așa cum slujește El, a străluci așa cum strălucește El.

Legământul este complet atunci când lumea se uită la noi și îl vede pe Isus.

„Tocmai pentru că Isus
este sămânța femeii,
El este Fiul lui Dumnezeu.
Întruparea a fost actul
prin care El a devenit Fiul lui Dumnezeu.
El a venit în lumea noastră pentru a trăi,
în trup omenesc, o viață de încredere de
tip legământ față de Dumnezeu –
pentru a trăi *asemenea* nouă
și a ne arăta ce înseamnă
adevărata filiație.”

Ty Gibson

„De fapt, dragostea definește
ce înseamnă să fii
cu adevărat om.”

Ty Gibson

VERSETELE MELE

Ce versete biblice ți-au rămas în minte după acest studiu? Alege trei, scrie-le și memorează-le.

A large grid of dots for writing the selected Bible verses.

RUGĂCIUNEA MEA

Scrie o rugăciune în care Îi spui lui Dumnezeu cum te-a influențat acest studiu și cum ți-ar plăcea să Îl vezi lucrând în viața ta.

A large grid of dots for writing the prayer.

Isus, Fiul lui Dumnezeu: Ghid de studiu*Original Title: Jesus, the Son of God: A Practical Study Guide*

©2026 Youth Department of the Inter-European Division

of the Seventh-day Adventist Church

Schosshaldenstrasse, 17, 3006, Bern, Switzerland

youth@eud.adventist.org

Notă: cu permisiunea autorului, textul principal al acestui ghid de studiu are la bază cartea *The Sonship of Christ*, de Ty Gibson.

**Directorul Departamentului Tineret,
Divizia Inter-Europeană:**

Jonatán Bosqued

Editare și coordonare proiect:

Alexandra Mora

Autoarea textului principal:

Lynette Allcock Yoon

Autoarea celorlalte secțiuni:

Alexandra Mora

Traducere:

Anamaria Maier

Isabella Țăranu

Corectură:

Livia Mihai

Design:

Simon Eitzenberger, @desim_design

Machetare:

Alexandra Mora și Isaac Chia

Imagini:

shutterstock.com, unsplash.com,
pexels.com, Midjourney

Dacă nu este menționată o altă traducere, textele biblice sunt preluate din

Biblia, Ediția Dumitru Cornilescu Revizuită,

copyright © 2022 – Societatea Biblică Interconfesională din România.

Biblia, Dumitru Cornilescu 2024 (EDC100)

Biblia Dumitru Cornilescu 2024.

Copyright © 1924, 2023 – Societatea Biblică Interconfesională din România.

Noua Traducere Românească (NTR)*Biblia sau Sfânta Scriptură*, Noua Traducere Românească,

copyright © 2006 – Biblica, Inc.

Biblia Traducerea Fidela 2015 (BTF2015)*FIDELA Biblia în limba română*, ediția a IV-a. Copyright© 2015 Dr. Brian J. Nibbe, Sr.

Acest material poate fi tipărit pentru a fi folosit în bisericile locale, pentru grupuri de tineri și pentru alte activități educaționale creștine. Cu toate acestea, conținutul nu poate fi reprodus în nicio altă formă fără acordul scris al editurii. Conținutul nu poate fi modificat în niciun fel. Toate drepturile rezervate.

**Se recomandă utilizarea
acestui ghid de studiu în cadrul
Săptămânii de rugăciune a
tinerilor din anul 2026.**

Ediția I, 2026

Tipărită în România

Pagina 3

- ¹ Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 36.

Cum să folosești acest ghid în mod eficient

- ¹ Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 93, în orig. Text preluat de pe egw writings.org.

Introducere

- ¹ Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 15.

Capitolul 1 | Pentru ce am fost creați

- ¹ <https://abcnews.go.com/GMA/Family/wife-amnesia-accident-couple-dates-build-back-bond/story?id=55574758>
- ² Ty Gibson subliniază că tot ceea ce se referă la „filiatie”, sau „calitatea de fiu”, li se aplică pe deplin și fiicelor. În narațiunea biblică, „filiatia” este un mecanism specific legământului pentru a urmări genealogia lui Hristos. În ciuda folosirii termenului masculin, femeile nu sunt excluse din implicațiile filiației pe care le vom explora în acest material. „Femeile și bărbații [în Biblie] sunt reprezentați prin imaginea miresei; asemenea bărbaților, și femeile sunt reprezentate prin filiație” (*The Sonship of Christ*, p. 15).
- ³ Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 33.
- ⁴ Gibson, p. 64.
- ⁵ Gibson, p. 35.

Capitolul 2 | Copii ai lui Dumnezeu: Desfășurarea planului

- ¹ Source: <https://becauseisaidiwould.org/i-will-come-back-for-lunch/>
- ² Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 41.
- ³ Gibson, p. 56.
- ⁴ Gibson, pp. 52-53.

Capitolul 3 | Isus, Fiul lui Dumnezeu

- ¹ Source: <https://www.smithsonianmag.com/history/how-a-black-all-female-wwii-unit-saved-morale-on-the-battlefield-180981540/>
- ² Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 71.
- ³ Gibson, p. 72.
- ⁴ Gibson, p. 73.

Capitolul 4 | Isus, Fiul din evanghelii

- ¹ Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 91.
- ² Gibson, p. 101.

Capitolul 5 | Isus, noul Adam

- ¹ Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 174.
- ² Alice In Gray (1997), *„More Stories for the Heart”*, Multnomah Publishers.
- ³ Gibson, p. 133.
- ⁴ Gibson, p. 163.

Capitolul 6 | Isus, Fiul Omului

- ¹ Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 206.
- ² Gibson, p. 207.
- ³ Gibson, p. 210.
- ⁴ Gibson, p. 140.
- ⁵ Gibson, p. 148.
- ⁶ Gibson, p. 151.
- ⁷ Gibson, p. 156.

Capitolul 7 | Fiul lui Dumnezeu, stârpit

- ¹ Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, pp. 221-222.
- ² Gibson, p. 229.
- ³ Gibson, p. 228.

Capitolul 8 | Trăind pentru scopul cu care am fost creați

- ¹ Campolo, T. (1997), *More Stories for the Heart* (A. Gray, Ed.). Multnomah Publishers, p. 29.
- ² Ty Gibson (2018), *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, p. 168.
- ³ Gibson, p. 245.
- ⁴ Dacă vrei să aprofundezi subiectul roada Duhului, te încurajăm să revezi ghidul de studiu *Rodul Duhului*, disponibil în douăsprezece limbi, la <https://eudyouth.org/resources/the-fruit-of-the-spirit>.

Acest ghid de studiu explorează adevărul profund din spatele unuia dintre cele mai pline de însemnătate titluri ale Scripturii: *Isus, Fiul lui Dumnezeu*. Prin povestea Bibliei, vei descoperi un Dumnezeu cu o iubire neclintită, care pășește în istoria omenirii pentru a restaura ceea ce a fost frânt.

Pe parcursul a opt capitole, vei urmări firul legământului din paginile Scripturii și îl vei întâlni pe Isus — Fiul credincios care a trăit viața pe care noi nu am putut-o trăi, a iubit cu o integritate perfectă și a dat totul pentru a ne aduce acasă. Având spații dedicate pentru reflecție, rugăciune și răspuns personal, această călătorie te va ajuta să îl privești pe Isus — și pe tine însuși — cu ochi noi.

Oprește-te o clipă. Apropie-te. Și redescoperă ce înseamnă să fii un copil al lui Dumnezeu.

Biserica Adventistă
de Ziua a Șaptea
DIVIZIUNEA INTEREUROPEANĂ

Youth Department

of the Inter-European Division of the Seventh-day Adventist Church
Schosshaldenstrasse 17, 3006 Bern, Switzerland